

UREDABA (EU) 2017/2402 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 12. prosinca 2017.

o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljedivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Sekuritizacijom su obuhvaćene transakcije kojima se zajmodavcu ili vjerovniku – obično kreditnoj instituciji ili trgovackom društvu – omogućuje refinanciranje skupa kredita, izloženosti ili potraživanja, kao što su stambeni krediti, krediti za kupnju automobila ili leasing automobila, potrošački krediti, kreditne kartice ili potraživanja od kupaca njihovim pretvaranjem u vrijednosne papire kojima se trguje. Zajmodavac objedinjuje i „preoblikuje“ portfelj svojih kredita i raspodjeljuje ih u različite kategorije rizika za različite ulagatelje, čime ulagateljima omogućuje pristup ulaganjima u kredite i druge izloženosti kojima inače ne bi imali izravan pristup. Povrat od ulaganja ulagatelji ostvaruju iz novčanih tokova odnosnih kredita.
- (2) U svojoj komunikaciji od 26. studenoga 2014. o planu ulaganja za Europu Komisija je najavila svoju namjeru ponovnog pokretanja tržišta kvalitetnih sekuritizacija bez ponavljanja pogrešaka iz razdoblja prije finansijske krize 2008. Razvoj jednostavnog, transparentnog i standardiziranog sekuritizacijskog tržišta sastavni je dio unije tržišta kapitala i doprinosi prioritetnom cilju Komisije, a to je poticati otvaranje radnih mjeseta i povratak održivom rastu.
- (3) Unija želi ojačati zakonodavni okvir proveden nakon finansijske krize u cilju rješavanja rizika svojstvenih iznimno složenim, netransparentnim i rizičnim sekuritizacijama. Nužno je osigurati donošenje pravila kojima će se jednostavni, transparentni i standardizirani proizvodi bolje diferencirati od složenih, netransparentnih i rizičnih instrumenata te primjeniti bonitetni okvir osjetljiviji na rizik.
- (4) Sekuritizacija je važan element za dobro funkcioniranje finansijskih tržišta. Dobro strukturirana sekuritizacija važan je kanal za diversifikaciju izvora financiranja i širu raspodjelu rizika unutar finansijskog sustava Unije. Omogućuje širu distribuciju rizika finansijskog sektora i može pomoći oslobođiti bilance inicijatorâ kako bi se omogućilo daljnje kreditiranje gospodarstva. Sve u svemu, može poboljšati učinkovitost u finansijskom sustavu i osigurati dodatne prilike za ulaganja. Sekuritizacija može biti poveznica između kreditnih institucija i tržišta kapitala, što će neizravno donijeti korist poduzećima i građanima (na primjer, putem jeftinijih kredita i financiranja poduzeća te kredita za nekretnine i kreditnih kartica). Međutim, u ovoj Uredbi prepoznaju se rizici sve veće međupovezanosti i prekomjerne finansijske poluge koji se javljaju kod sekuritizacije te se poboljšava mikrobonitetni nadzor koji nadležna tijela provode nad sudjelovanjem finansijske institucije na sekuritizacijskom tržištu kao i makrobonitetni nadzor nad tim tržištem od strane Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB) osnovanog Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ te nacionalnih nadležnih i određenih tijela za makrobonitetne instrumente.

⁽¹⁾ SL C 219, 17.6.2016., str. 2.

⁽²⁾ SL C 82, 3.3.2016., str. 1.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. listopada 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. studenoga 2017.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru finansijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

- (5) Kako bi se uspostavio bonitetni okvir osjetljiviji na rizik za jednostavne, transparentne i standardizirane („STS“) sekuritizacije, Unija bi trebala jasno definirati što je STS sekuritizacija jer bi se u protivnom regulatorni tretman osjetljiviji na rizik za kreditne institucije i društva za osiguranje na drukčiji način primjenjivao na vrste sekuritizacija koje se razlikuju u državama članicama. To bi dovelo do nejednakih uvjeta i regulatorne arbitraže, dok je potrebno osigurati da Unija funkcioniра kao jedinstveno tržište za STS sekuritizacije te da olakšava prekogranične transakcije.
- (6) U skladu s postojećim definicijama u sektorskem zakonodavstvu Unije, primjereno je utvrditi definicije svih ključnih pojmova iz područja sekuritizacije. Posebno je potrebna jasna i obuhvatna definicija sekuritizacije kako bi se obuhvatile sve transakcije ili sheme u kojima je kreditni rizik povezan s izloženošću ili skupom izloženosti tranširan. Izloženost iz koje proizlazi izravna obveza plaćanja za transakciju ili shemu koja se upotrebljava za financiranje ili upravljanje materijalnom imovinom ne treba se smatrati izloženošću prema sekuritizaciji, čak i ako iz transakcije ili sheme proizlaze obveze plaćanja različitog statusa u redoslijedu naplate.
- (7) Sponzor bi trebao biti u mogućnosti delegirati zadatke serviseru, ali bi i dalje trebao biti odgovoran za upravljanje rizikom. Osobito, sponzor ne bi smio prenijeti zahtjev za zadržavanje rizika svojem serviseru. Serviser bi trebao biti regulirani upravitelj imovinom kao što je društvo za upravljanje subjektom za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), upravitelj alternativnih investicijskih fondova (UIAF) ili subjekt određen Direktivom 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (⁽¹⁾) (subjekt iz MiFID-a).
- (8) Ovom se Uredbom uvodi zabrana resekuritizacije, podložno odstupanjima u određenim slučajevima resekuritizacija koje se upotrebljavaju u zakonite svrhe i pojašnjnjima o tome smatraju li se programi komercijalnih zapisa osiguranih imovinom (ABCP) resekuritizacijama. Resekuritizacijama bi se mogla omesti razina transparentnosti koja se pokušava uspostaviti ovom Uredbom. Međutim, u iznimnim okolnostima resekuritizacija može biti korisna za zaštitu interesa ulagatelja. Stoga bi resekuritizacija trebala biti dopuštena samo u posebnim slučajevima, kako je utvrđeno ovom Uredbom. Osim toga, za financiranje realnoga gospodarstva važno je da potpuno osigurani programi ABCP kojima se ne uvodi nikakvo retranširanje uz transakcije koje se programom financiraju ostanu izvan područja primjene zabrane resekuritizacije.
- (9) Ne samo da se ulaganjima u sekuritizacije ili izloženostima sekuritizacijama ulagatelji izlažu kreditnim rizicima odnosnih kredita ili izloženosti, već bi proces strukturiranja sekuritizacija mogao dovesti i do drugih rizika kao što su rizik agencije, rizik modela, pravni i operativni rizik, rizik druge ugovorne strane, rizik servisiranja, likvidnosni rizik i koncentracijski rizik. Stoga je nužno da institucionalni ulagatelji podliježu proporcionalnim zahtjevima u vezi s dubinskom analizom, kojima se osigurava da pravilno procjenjuju rizike povezane sa svim vrstama sekuritizacija, u korist krajnjih ulagatelja. Stoga se dubinskom analizom isto tako može povećati povjerenje u tržište i među pojedinim inicijatorima, sponzorima i ulagateljima. Potrebno je i da ulagatelji provedu primjerenu dubinsku analizu u pogledu STS sekuritizacija. Oni mogu prikupiti informacije koje objavljaju stranke sekuritizacije, osobito STS obavijest i povezane informacije objavljene u tom kontekstu, kojima bi se ulagateljima pružile sve relevantne informacije o načinu ispunjavanja STS kriterija. Institucionalni ulagatelji trebali bi se moći na odgovarajući način osloniti na STS obavijest i informacije koje objavljaju inicijator, sponzor i sekuritizacijski subjekt posebne namjene (SSPN) u pogledu toga ispunjava li sekuritizacija STS zahtjeve. Ipak, ne bi se trebali isključivo i mehanički oslanjati na takvu obavijest i takve informacije.
- (10) Neophodno je uskladiti interes inicijatora, sponzora, izvornih zajmodavaca koji su uključeni u sekuritizaciju i ulagatelja. Kako bi to postigli, inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac trebali bi zadržati znatan udio u odnosnim izloženostima sekuritizacije. Zato je važno da inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac zadrže znatnu neto ekonomsku izloženost dotičnom odnosnom riziku. Općenito, sekuritizacijske transakcije ne bi trebale biti strukturirane na način kojim se izbjegava primjena zahtjeva za zadržavanje. Taj bi se zahtjev trebao primjenjivati u svim situacijama u kojima je primjenjiv ekonomski sadržaj sekuritizacije, bez obzira na pravni oblik ili instrumente koji

⁽¹⁾ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu finansijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

se upotrebljavaju. Nema potrebe za višestrukom primjenom zahtjeva za zadržavanje. Kod svake sekuritizacije dovoljno je da zahtjevu podlježe samo inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac. Isto tako, ako sekuritizacijske transakcije sadrže druge sekuritizacijske pozicije kao odnosne izloženosti, zahtjev za zadržavanje trebao bi se primjenjivati samo na sekuritizaciju koja je predmet ulaganja. U STS obavijesti trebalo bi obavještivati ulagatelje da inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac zadržava znatnu neto ekonomsku izloženost odnosnim rizicima. Trebalo bi predvidjeti određene iznimke za slučajevе u kojima za sekuritizirane izloženosti u cijelosti, bezuvjetno i neopozivo jamče određena javna tijela. Ako se potpora iz javnih sredstava pruža u obliku jamstava ili iz drugih izvora, ova Uredba ne dovodi u pitanje pravila o državnim potporama.

- (11) Inicijatori ili sponzori ne bi trebali iskoristiti činjenicu da bi oni mogli imati više informacija od ulagatelja i potencijalnih ulagatelja o imovini prenesenoj na SSPN te ne bi, bez znanja ulagatelja ili potencijalnih ulagatelja, trebali prenosi na SSPN imovinu čiji je profil kreditne rizičnosti veći od profila kreditne rizičnosti usporedive imovine u bilanci inicijatora. Na svako kršenje te obveze trebalo bi primjenjivati sankcije koje određuju nadležna tijela, ali samo ako je riječ o namjernom kršenju obveze. Na sam nemar ne bi se trebale primjenjivati sankcije u tom pogledu. Međutim, tom se obvezom ni na koji način ne bi trebalo dovoditi u pitanje pravo inicijatora ili sponzorâ da za prijenos na SSPN izaberu imovinu koja ex ante ima profil kreditne rizičnosti veći od prosječnoga u usporedbi s prosječnim profilom kreditne rizičnosti usporedive imovine koja ostaje u bilanci inicijatora, pod uvjetom da se ulagatelji ili potencijalni ulagatelji jasno obavijeste o profilu veće kreditne rizičnosti imovine prenesene na SSPN. Nadležna tijela trebala bi nadzirati usklađenost s ovom obvezom uspoređujući temeljne imovine sekuritizacije i usporedive imovine u bilanci inicijatora.

Usporedba uspješnosti trebala bi se provoditi između imovine za koju se ex ante očekuje da će imati sličnu uspješnost, primjerice između neprihodujućih stambenih hipoteka prenesenih na SSPN i neprihodujućih stambenih hipoteka u bilanci inicijatora.

Ne postoji prepostavka da bi uspješnost temeljne imovine sekuritizacije trebala biti slična uspješnosti prosječne imovine u bilanci inicijatora.

- (12) Sposobnost ulagatelja i potencijalnih ulagatelja da provedu dubinsku analizu i potom donesu utemeljene procjene kreditne sposobnosti određenog sekuritizacijskog instrumenta ovisi o njihovu pristupu informacijama o tim instrumentima. Na temelju postojećeg zakonodavstva važno je uspostaviti sveobuhvatan sustav u okviru kojeg će ulagatelji i potencijalni ulagatelji imati pristup svim relevantnim informacijama tijekom cijelog razdoblja trajanja transakcija, kako bi se smanjile obveze izvješćivanja inicijatora, sponzora i SSPN-a te omogućio trajan, jednostavan i slobodan pristup ulagatelja pouzdanim informacijama o sekuritizacijama. U svrhu postizanja bolje tržišne transparentnosti trebalo bi uspostaviti okvir za repozitorij podataka o sekuritizaciji kako bi se prikupljala odgovarajuća izvješća prije svega o odnosnim izloženostima u sekuritizacijama. Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) („ESMA”), osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, trebalo bi odobravati i nadzirati takve registre podataka o sekuritizaciji. Pri navođenju pojedinosti takvih obveza izvješćivanja ESMA bi trebala osigurati da se informacije koje se moraju nalaziti u tim registrima što je više moguće temelje na postojećim obrascima za objavljivanje takvih informacija.

- (13) Glavna svrha opće obveze inicijatora, sponzora i SSPN-a da putem sekuritizacijskog repozitorija daju na raspolaganje informacije o sekuritizacijama jest pružiti ulagateljima jedinstven i nadziran izvor podataka koji im je potreban za provedbu dubinske analize. Privatne sekuritizacije često su nestandardizirane. Važne su jer strankama dopuštaju obavljanje sekuritizacijskih transakcija, a da se tržištu i konkurentima ne otkriju osjetljive poslovne informacije o transakciji (npr. da je određenom trgovackom društvu potrebno financiranje kako bi proširilo proizvodnju ili da je ulazak investicijskog društva na novo tržište dio njegove strategije) i/ili o temeljnoj imovini (npr. o vrsti potraživanja od kupaca koje određeno industrijsko poduzeće generira). U tim slučajevima ulagatelji su u izravnom kontaktu s inicijatorom i/ili sponzorom i izravno od njih dobivaju informacije koje su im potrebne za obavljanje dubinske analize. Stoga je prikladno izuzeti privatne sekuritizacije od obveze da se informacije o transakciji proslijede u sekuritizacijski repozitorij.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- (14) Inicijatori, sponzori i izvorni zajmodavci trebali bi na izloženosti koje se sekuritiziraju primjeniti iste pouzdane i dobro definirane kriterije za odobravanje kredita koje primjenjuju na izloženosti koje nisu sekuritizirane. Međutim, u mjeri u kojoj potraživanja od kupaca nisu inicirana u obliku kredita, u vezi s potraživanjima od kupaca nije potrebno ispuniti kriterije za odobravanje kredita.
- (15) Sekuritacijski instrumenti općenito nisu pogodni za male ulagatelje u smislu Direktive 2014/65/EU.
- (16) Inicijatori, sponzori i SSPN-i trebali bi u izvješću ulagateljima staviti na raspolaganje sve materijalno značajne podatke o kreditnoj kvaliteti i uspješnosti odnosnih izloženosti, uključujući podatke kojima se ulagateljima omogućuje da jasno utvrde neurednost u plaćanju i neispunjavanje obveza odnosnih dužnika, restrukturiranje duga, otpust duga, odgodu plaćanja, otkup, razmake između plaćanja, gubitke, storniranja, povrate i druge instrumente za ispravljanje uspješnosti imovine u skupu odnosnih izloženosti. U izvješću ulagateljima trebali bi se u slučaju sekuritizacije koja nije transakcija ABCP navesti i podaci o novčanim tokovima koji nastaju na temelju odnosnih izloženosti i obveza povezanih s sekuritizacijom, uključujući zasebno objavljivanje dobiti i isplata sekuritacijske pozicije, odnosno planiranu glavnici, planirane kamate, prijevremeno otplaćenu glavnici, dospjele kamate i naknade, te podaci povezani s aktiviranjem bilo kojeg događaja koji dovodi do promjena u prvenstvu plaćanja ili zamjena bilo koje druge ugovorne strane, kao i podaci o iznosu i obliku kreditnog poboljšanja dostupnog svakoj transi. Iako su jednostavne, transparentne i standardizirane sekuritizacije do sada bile uspješne, ispunjavanje STS zahtjeva ne znači da sekuritacijska pozicija nije povezana s rizicima niti se time upućuje na ikakve pokazatelje kvalitete temeljnih kredita sekuritizacije. Naprotiv, to bi se trebalo shvatiti kao naznaka da će razborit i pažljiv ulagatelj moći analizirati rizike povezane sa sekuritizacijom.

Kako bi dugoročne sekuritizacije i kratkoročne sekuritizacije (odnosno programi ABCP i transakcije ABCP) mogle imati različita struktura obilježja, trebale bi postojati dvije vrste STS zahtjeva: jedan za dugoročne, a drugi za kratkoročne sekuritizacije koji odgovaraju tim dvama tržišnim segmentima koji različito funkcioniraju. Programi ABCP oslanjaju se na niz transakcija ABCP koje se sastoje od kratkoročnih izloženosti koje je potrebno zamijeniti nakon dospjeća. Sekuritizacija se u okviru transakcije ABCP među ostalim može postići dogоворom o varijabilnom diskontu kupovne cijene na skupu odnosnih izloženosti ili izdavanjem nadređenih ili podređenih obveznica od strane SSPN-a u strukturi sufinciranja pri čemu se nadređene obveznice potom prenose subjektu koji kupuje jedan ili više programa ABCP. Međutim, transakcije ABCP koje se smatraju jednostavnima, transparentnima i standardiziranim ne bi trebale obuhvaćati resekuritizacije. Osim toga, STS kriteriji trebali bi odražavati i posebnu ulogu sponzora u pružanju likvidnosne potpore programu ABCP, posebno za potpuno osigurane programe ABCP.

- (17) Na međunarodnoj i razini Unije uložen je velik trud u definiranje STS sekuritizacije. U delegiranim uredbama Komisije (EU) 2015/35⁽¹⁾ i (EU) 2015/61⁽²⁾ već su utvrđeni kriteriji za STS sekuritizaciju za posebne svrhe, spram koje se pruža bonitetni tretman koji je osjetljiviji na rizik.
- (18) SSPN-i bi trebali imati poslovni nastan samo u trećim zemljama koje nisu uvrštene na popis visokorizičnih i nekooperativnih jurisdikcija koji je sastavila Stručna skupina za finansijsko djelovanje (FATF). Ako se do preispitivanja ove Uredbe donese poseban popis Unije s jurisdikcijama trećih zemalja koje se odbijaju uskladiti sa standardima dobrog poreznog upravljanja, taj popis Unije trebalo bi uzeti u obzir i mogao bi postati referentni popis za treće zemlje u kojima SSPN-i ne smiju imati poslovni nastan.
- (19) Od ključne je važnosti utvrditi opću definiciju STS sekuritizacije primjenjivu na različite sektore na temelju postojećih kriterija, kriterija koje su donijeli Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS) i Međunarodna organizacija komisija za vrijednosne papire (IOSCO) 23. srpnja 2015. za utvrđivanje jednostavnih, transparentnih i usporedivih sekuritizacija u okviru odgovarajućeg kapitala za sekuritizacije, a posebno na temelju mišljenja o europskom okviru za kvalifikaciju sekuritizacije kojeg je 7. srpnja 2015. objavilo Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 12, 17.1.2015., str. 1.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

- (20) Provedba STS kriterija diljem Unije ne bi trebala dovesti do neujednačenih pristupa. Neuđenačenim bi se pristupima stvorile moguće prepreke prekograničnim ulagateljima obvezujući ih da se upoznaju s detaljima okvira država članica, čime bi se narušilo povjerenje ulagatelja u STS kriterije. EBA bi stoga trebala izraditi smjernice kako bi se osiguralo zajedničko i dosljedno shvaćanje STS zahtjeva u cijeloj Uniji i riješili potencijalni problemi tumačenja. Takvim jedinstvenim tumačenjem olakšalo bi se inicijatorima, sponsorima i ulagateljima usvajanje STS kriterija. ESMA bi također trebala imati aktivnu ulogu u rješavanju potencijalnih problema pri tumačenju.
- (21) Radi sprječavanja neuđenačenih pristupa u provedbi STS kriterija, tri europska nadzorna tijela (ESA-e) trebala bi u okviru Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela koordinirati svoj rad i rad nadležnih tijela kako bi se osigurala međusektorska dosljednost te procijeniti praktična pitanja koja bi se mogla pojaviti u vezi sa STS sekuritizacijama. Pritom bi trebalo zatražiti i mišljenja sudionika na tržištu te ih uzeti u obzir u mjeri u kojoj je to moguće. Rezultat tih rasprava trebalo bi objaviti na internetskim stranicama ESA-a kako bi se inicijatorima, sponsorima, SSPN-ima i ulagateljima pomoglo pri procjeni STS sekuritizacija prije izdavanja takvih pozicija ili ulaganja u njih. Takav bi koordinacijski mehanizam bio osobito važan u razdoblju prije provedbe ove Uredbe.
- (22) Ovom Uredbom omogućuje se da samo sekuritizacije „stvarne prodaje“ nose oznaku STS. U sekuritizaciji stvarne prodaje vlasništvo odnosnih izloženosti prenosi se ili dodjeljuje subjektu izdavatelja, a to je SSPN. Prijenos ili ustupanje odnosnih izloženosti SSPN-u ne bi trebali podlijegati odredbama o povratu sredstava u slučaju nesolventnosti prodavatelja, ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog prava o nesolventnosti u skladu s kojima prodaja odnosnih izloženosti zaključena u određenom roku prije objave nesolventnosti prodavatelja može pod strogim uvjetima biti poništena.
- (23) Pravnim mišljenjem kvalificiranog pravnog savjetnika mogla bi se potvrditi stvarna prodaja ili ustupanje ili prijenos s jednakim pravnim učinkom odnosnih izloženosti i provedivost takve stvarne prodaje, ustupanja ili prijenosa s jednakim pravnim učinkom u skladu s primjenjivim pravom.
- (24) U sekuritizacijama koje nisu „stvarna prodaja“ odnosne izloženosti ne prenose se na subjekt izdavatelja koji je SSPN, već se kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima prenosi na temelju ugovora o izvedenicama ili jamstava. Time se uvodi dodatni kreditni rizik druge ugovorne strane i potencijalna složenost povezana posebno sa sadržajem ugovora o izvedenicama. Iz tih razloga STS kriterijima ne bi trebala biti dopuštena sintetska sekuritizacija.

Trebalo bi prepoznati napredak koji je EBA postigla u svojem izvješću iz prosinca 2015. u kojem je utvrđen mogući niz STS kriterija za sintetsku sekuritizaciju i određena „bilančna sintetska sekuritizacija“ i „arbitražna sintetska sekuritizacija“. Nakon što EBA jasno odredi niz STS kriterija primjenjivih specifično na bilančne sintetske sekuritizacije u cilju promicanja financiranja realnoga gospodarstva, a pogotovo MSP-a, koji od takvih sekuritizacija imaju najviše koristi, Komisija bi trebala sastaviti izvješće i, ako je to prikladno, donijeti zakonodavni prijedlog kako bi se STS okvir proširio na takve sekuritizacije. Međutim, Komisija ne bi trebala predlagati takva proširenja u pogledu arbitražnih sintetskih sekuritizacija.

- (25) Odnosne izloženosti koje je prodavatelj prenio na SSPN trebale bi ispunjavati prethodno utvrđene i jasno definirane kriterije prihvatljivosti kojima se ne dopušta aktivno upravljanje portfeljima tih izloženosti na diskrecijskoj osnovi. Zamjena izloženosti kojima se krše izjave i jamstva u načelu se ne bi trebala smatrati aktivnim upravljanjem portfeljima.
- (26) Odnosnim izloženostima ne bi trebalo obuhvatiti izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza ili izloženosti prema pojedinačnim dužnicima ili jamcima koji su, prema saznanjima inicijatora ili izvornog zajmodavca, u posebnoj situaciji smanjene kreditne sposobnosti (primjerice pojedinačni dužnici koji su proglašeni nesolventnima).

Standard „prema saznanjima“ trebao bi se smatrati ispunjenim na temelju informacija dobivenih od dužnika u trenutku inicijacije izloženosti, informacija dobivenih od inicijatora tijekom servisiranja izloženosti, tijekom njegova postupka za upravljanje rizicima ili informacija koje je inicijatoru dostavila treća strana.

Na neprihodujuće izloženosti koje su naknadno restrukturirane trebalo bi primijeniti razborit pristup. Ipak, ne bi trebalo isključiti njihovo uvrštanje u skup odnosnih izloženosti ako takve izloženosti nisu uključivale nove zaostatke s plaćanjem od datuma restrukturiranja, koje se trebalo provesti najmanje godinu dana prije datuma prijenosa ili dodjele odnosnih izloženosti SSPN-u. U takvim bi se slučajevima odgovarajućim objavljinjem trebala osigurati potpuna transparentnost.

- (27) Kako bi se osiguralo da ulagatelji provode temeljitu dubinsku analizu i olakšala procjena odnosnih rizika, važno je da sekuritizacijske transakcije budu osigurate skupovima izloženosti koje su slične prema vrsti imovine, kao što su skupovi stambenih kredita ili skupovi kredita trgovackim društvima, skupovi kredita za imovinu poduzeća, leasing i kreditne linije odobreni društvima iste kategorije ili skupovi kredita za kupnju automobila i leasing automobila ili skupovi kreditnih linija odobreni pojedincima za osobne potrebe, potrebe obitelji ili potrošnje kućanstva. Odnosnim izloženostima ne bi trebalo obuhvatiti prenosive vrijednosne papire, kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Direktive 2014/65/EU. Kako bi se vodilo računa o onim državama članicama u kojima je uobičajeno da kreditne institucije upotrebljavaju obveznice umjesto ugovora o kreditu za kreditiranje nefinancijskih trgovackih društava, takve bi obveznice trebalo biti moguće uključiti pod uvjetom da nisu uvrštene na mjestu trgovanja.
- (28) Nužno je izbjegić ponavljanje modela koji se temelje na načelu „iniciraj i distribuiraj“. U tim situacijama zajmodavci odobravaju kredite primjenjujući loše i slabe politike odobravanja plasmana jer unaprijed znaju da se povezani rizici naposljetu prodaju trećim stranama. Stoga bi se izloženosti koje se sekuritiziraju trebale inicirati u uobičajenom poslovanju inicijatora ili izvornog zajmodavca u skladu sa standardima odobravanja plasmana koji ne bi trebali biti manje strogi od onih koje inicijator ili izvorni zajmodavac primjenjuje u trenutku iniciranja sličnih izloženosti koje nisu sekuritizirane. Značajne promjene standarda odobravanja plasmana u potpunosti bi se trebale objaviti potencijalnim ulagateljima ili, u slučaju potpuno osiguranih programa ABCP, sponzoru i drugim strankama koje su izravno izložene transakciji ABCP. Inicijator ili izvorni zajmodavac trebali bi imati dovoljno iskustva u iniciranju izloženosti sličnih onima koje su sekuritizirane. U slučaju sekuritizacija u kojima su odnosne izloženosti stambeni krediti, skup kredita ne bi trebao uključivati kredite koji su stavljeni na tržiste i zajamčeni pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozorenii da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije. Kada je to primjenjivo, procjenom kreditne sposobnosti dužnika trebali bi se ispuniti i zahtjevi iz direktiva 2008/48/EZ ⁽¹⁾ ili 2014/17/EU ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća ili jednakovrijedni zahtjevi u trećim zemljama.
- (29) Ako otpłata sekuritizacijskih pozicija u velikoj mjeri ovisi od prodaje imovine kojom se osigurava odnosna imovina, javljaju se slabosti vidljive iz loših rezultata dijelova tržista vrijednosnih papira osiguranih hipotekama na poslovnim nekretninama (CMBS, eng. commercial mortgage-backed securities) tijekom finansijske krize. Stoga CMBS ne bi trebalo smatrati STS sekuritizacijom.
- (30) Ako su podaci o učinku na okoliš odnosne imovine sekuritizacija dostupni, inicijator i sponzor takvih sekuritizacija trebali bi ih objaviti.

Stoga bi inicijator, sponzor i SSPN STS sekuritizacije čije su odnosne izloženosti stambeni krediti ili krediti za kupnju automobila ili leasing automobila trebali objaviti dostupne informacije koje se odnose na okolišnu učinkovitost imovine koja se financira takvim stambenim kreditima ili kreditima za kupnju automobila ili leasingom automobila.

- (31) Ako inicijatori, sponzori i SSPN-i žele da njihove sekuritizacije nose oznaku STS, ulagatelji, nadležna tijela i ESMA trebali bi biti obaviješteni da sekuritizacija ispunjava STS zahtjeve. U obavijesti bi se trebalo nalaziti objašnjenje o tome kako se poštuju svi STS kriteriji. Tada bi ih ESMA trebala objaviti na popisu objavljenih STS sekuritizacija koji je za potrebe pružanja informacija dostupan na njezinim internetskim stranicama. Uključivanjem izdavanja sekuritizacije u ESMA-in popis objavljenih STS sekuritizacija ne podrazumijeva se da su ESMA ili druga nadležna tijela potvrdili da sekuritizacija ispunjava STS kriterije. Usklađenost s STS kriterijima u isključivoj je nadležnosti inicijatora, sponzora i SSPN-a. Time bi se trebalo osigurati da inicijatori, sponzori i SSPN-i preuzmu odgovornost za svoju tvrdnju da je riječ o STS sekuritizaciji te osigurati transparentnost na tržištu.
- (32) Ako sekuritizacija više ne ispunjava STS zahtjeve, inicijator i sponzor trebali bi odmah o tome obavijestiti ESMA-u i relevantno nadležno tijelo. Nadalje, ako je nadležno tijelo izreklo administrativne sankcije u pogledu sekuritizacije koja je objavljena kao STS sekuritizacija, to nadležno tijelo trebalo bi odmah obavijestiti ESMA-u radi njihova navođenja na popisu STS obavijesti čime se omogućuje ulagateljima da budu informirani o tim sankcijama i pouzdanosti STS obavijesti. Stoga je u interesu inicijatora i sponzora da pomno sastave obavijesti radi izbjegavanja posljedica za ugled.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.).

⁽²⁾ Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.).

- (33) Ulagatelji bi trebali provesti vlastitu dubinsku analizu o ulaganjima primjerenu povezanom riziku, ali bi se trebali moći osloniti na STS obavijesti i informacije koje su o usklađenosti sekuritizacije s STS kriterijima pružili inicijator, sponzor i SSPN. Ipak, ne bi se trebali isključivo i mehanički oslanjati na takvu obavijest i informacije.
- (34) Uključenost trećih strana koje doprinose provjeri usklađenosti sekuritizacije s STS zahtjevima mogla bi koristiti ulagateljima, inicijatorima, sponzorima i SSPN-ima i mogla bi doprinijeti povećanju povjerenju u tržište STS sekuritizacija. Inicijatori, sponzori i SSPN-i također bi mogli upotrebljavati usluge treće strane koja je u skladu s ovom Uredbom ovlaštena za procjenu usklađenosti sekuritizacija sa STS kriterijima. Te treće strane trebale bi dobiti ovlaštenje nadležnih tijela. U obavijesti ESMA-i i naknadnoj objavi na internetskim stranicama ESMA-e trebalo bi naznačiti je li usklađenost s STS-om potvrđila ovlaštena treća strana. Međutim, od ključne je važnosti da ulagatelji provedu vlastitu procjenu, preuzmu odgovornost za svoje odluke o ulaganju i ne oslanjaju se mehanički na takve treće strane. Uključivanjem treće strane inicijatori, sponzori i institucionalni ulagatelji ne bi se ni na koji način trebali oslobođiti krajnje pravne odgovornosti za obavljanje i smatranje sekuritizacijske transakcije kao jednostavne, transparentne i standardizirane.
- (35) Države članice trebale bi odrediti nadležna tijela i dodijeliti im potrebne ovlasti u području nadzora, istrage i sankcioniranja. Administrativne sankcije trebalo bi u načelu objaviti. Budući da ulagatelji, inicijatori, sponzori, izvorni zajmodavci i SSPN-i mogu imati poslovni nastan u različitim državama članicama i mogu ih nadzirati različita nadležna sektorska tijela, potrebno je osigurati blisku suradnju među odgovarajućim nadležnim tijelima, uključujući Europsku središnju banku (ESB) u odnosu na posebne zadaće koje su joj dodijeljene Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013⁽¹⁾, te s ESA-ma, s pomoću uzajamne razmjene informacija i pomoći u aktivnostima nadzora. Nadležna tijela trebala bi primijeniti sankcije samo u slučaju namjerne povrede ili povrede zbog nemara. Primjena korektivnih mjera ne bi trebala ovisiti o dokazivanju namjere ili nemara. Za utvrđivanje odgovarajuće vrste i razine sankcija ili korektivnih mjera nadležna tijela bi pri uzimanju u obzir finansijske snage odgovorne fizičke ili pravne osobe trebala posebice razmotriti ukupan promet odgovorne pravne osobe ili godišnji dohodak i neto imovinu odgovorne fizičke osobe.
- (36) Nadležna tijela trebala bi blisko koordinirati svoj nadzor i osigurati dosljedne odluke, osobito u slučaju povreda ove Uredbe. Kada se takva povreda odnosi na netočnu ili obmanjujuću obavijest, nadležno tijelo koje je utvrdilo tu povedu trebalo bi obavijestiti ESA-e i relevantna nadležna tijela dotične države članice. U slučaju neslaganja nadležnih tijela ESMA, i prema potrebi, Zajednički odbor europskih nadzornih tijela trebali bi izvršiti svoje ovlasti za obvezujuće posredovanje.
- (37) Zahtjevi za upotrebu oznake „jednostavna, transparentna i standardizirana“ (STS) sekuritizacija novi su i dodatno će se utvrditi smjernicama EBA-e i s vremenom nadzornim praksama. Kako bi se izbjeglo obeshrabrvanje sudionika na tržištu da se koriste tom novom oznakom, nadležna tijela trebala bi biti u mogućnosti inicijatoru, sponzoru i SSPN-u dodijeliti razdoblje odgode u trajanju od tri mjeseca kako bi ispravili pogrešnu upotrebu oznake koju su upotrijebili u dobroj vjeri. Trebalo bi pretpostaviti da se radi o dobroj vjeri ako inicijator, sponzor i SSPN nisu mogli znati da sekuritizacija nije ispunila sve STS kriterije kako bi imala oznaku STS. Tijekom tog razdoblja odgode dotična sekuritizacija trebala bi se i dalje smatrati usklađenom sa STS kriterijima i ne bi se trebala brisati s popisa koji je ESMA sastavila u skladu s ovom Uredbom.
- (38) Ovom Uredbom promiče se usklađivanje niza ključnih elemenata na sekuritizacijskom tržištu ne dovodeći u pitanje daljnje dopunsko tržišno usklađivanje postupaka i prakse na sekuritizacijskim tržištima. Iz tog je razloga ključno da sudionici na tržištu i njihova strukovna udruženja nastave raditi na daljnjoj standardizaciji tržišne prakse, a osobito na standardizaciji dokumentacije povezane sa sekuritizacijama. Komisija bi trebala pažljivo pratiti i izvješćivati o naporima koje sudionici na tržištu ulažu u standardizaciju.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

- (39) Direktive 2009/65/EZ⁽¹⁾, 2009/138/EZ⁽²⁾ i 2011/61/EU⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbe (EZ) br. 1060/2009⁽⁴⁾ i (EU) br. 648/2012⁽⁵⁾ Europskog parlamenta i Vijećana odgovarajući se način izmjenjuju kako bi se osigurala dosljednost pravnog okvira Unije s ovom Uredbom u pogledu odredaba povezanih sa sekuritizacijom, čiji je glavni cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta, osobito osiguravanjem ravnopravnih uvjeta na unutarnjem tržištu za sve institucionalne ulagatelje.
- (40) U pogledu izmjena Uredbe (EU) br. 648/2012, ugovori o OTC izvedenicama koje su sklopili SSPN-i ne bi trebali podlijegati obvezi poravnanja pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti. To je zato jer su druge ugovorne strane ugovora o OTC izvedenicama sklopljenih sa SSPN-ovima osigurani vjerovnici na temelju sekuritacijskih aranžmana te je obično osigurana odgovarajuća zaštita od kreditnog rizika druge ugovorne strane. U odnosu na izvedenice kod kojih se poravnanje ne provodi centralno, kod potrebnih razina kolaterala trebalo bi uzeti u obzir i specifičnu strukturu sekuritacijskih aranžmana i zaštite koje su u njima već sadržane.
- (41) Pokrivene obveznice i sekuritizacije u određenoj su mjeri međusobno zamjenjive. Stoga, kako bi se sprječila mogućnost poremećaja ili arbitraže između upotrebe sekuritizacija i pokrivenih obveznica zbog različitog tretmana ugovora o OTC izvedenicama koje su sklopili subjekti pokrivenih obveznica ili SSPN-i, Uredbu (EU) br. 648/2012 trebalo bi izmijeniti kako bi se osigurala dosljednost tretmana izvedenica povezanih s pokrivenim obveznicama i izvedenica povezanih sa sekuritizacijama, u pogledu obveze poravnanja i zahtjeva za utvrđivanje nadoknade za OTC izvedenice kod kojih se poravnanje ne provodi centralno.
- (42) Kako bi uskladila naknade za nadzor, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s detaljnijim utvrđivanjem vrste naknada, predmeta u vezi s kojima se plaćaju naknade, iznosa naknada i načina na koji se one plaćaju. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁽⁶⁾ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (43) Kako bi se precizirao zahtjev za zadržavanje rizika, kao i da bi se dodatno razjasnili kriteriji homogenosti i izloženosti koje se trebaju smatrati homogenima u sklopu zahtjeva za jednostavnost, osiguravajući pritom da se ne utječe nepovoljno na sekuritizaciju kredita MSP-ima Komisiji bi trebalo dodijeliti ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda, koje je razvila EBA, u vezi s načinima zadržavanja rizika, mjerjenjem razine zadržavanja, određenim zabranama povezanima sa zadržanim rizikom, zadržavanjem na konsolidiranoj osnovi i izuzećem za određene transakcije, preciziranja kriterija homogenosti te preciziranja koje od odnosnih izloženosti treba smatrati homogenima. Komisija bi trebala donijeti te regulatorne tehničke standarde u obliku delegiranog akta u skladu s člankom 290. TFEU-a te u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA bi se trebala blisko savjetovati s druge dvije ESA-e.
- (44) Kako bi se ulagateljima omogućio kontinuiran, jednostavan i slobodan pristup pouzdanim informacijama o sekuritizacijama, te kako bi se precizirali uvjeti obveze suradnje i razmjene informacija nadležnih tijela, Komisiji bi se trebala dodijeliti ovlast za donošenje s regulatornih tehničkih standarda, koje je razvila ESMA, u vezi s: usporedivim informacijama o odnosnim izloženostima i redovitim izvješćima ulagatelja; popisom zakonitih svrha za koje su sekuritizacije dopuštene; postupcima koji omogućuju sekuritacijskim repozitorijima provjeru potpunosti i dosljednosti pojedinosti koje im se prijavljuju, zahtjeva za registraciju i pojednostavljenog zahtjeva za

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklajivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

⁽²⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting (SL L 302, 17.11.2009., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

⁽⁶⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

proširenje registracije; pojedinostima o sekuritizaciji koje treba pružiti iz razloga transparentnosti, operativnih standarda potrebnih radi prikupljanja agregiranja i usporedbe podataka među sekuritacijskim repozitorijima, informacija kojima određeni subjekti imaju pristup i uvjetima za izravan pristup; informacijama koje se pružaju u slučaju STS obavijesti; informacijama koje se trebaju dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za odobrenje treće strane za provjeru; te informacijama koje se trebaju razmjenjivati te sadržajem i opsegom obveza izvješćivanja. Komisija bi trebala donijeti taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u obliku delegiranog akta u skladu s člankom 290. TFEU-a te u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA bi se trebala blisko savjetovati s druge dvije ESA-e.

- (45) Kako bi se ulagateljima, inicijatorima, sponzorima i SSPN-ima olakšao postupak, Komisiji bi trebalo dodijeliti ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda, koje je razvila ESMA, u vezi s: obrascima koje treba rabiti za pružanje informacija imatelja sekuritacijske pozicije; formatom zahtjeva za registraciju i zahtjeva za proširenje registracije sekuritacijskog repozitorija; obrascem za pružanje informacija; obrascima koje treba rabiti za pružanje informacija sekuritacijskom repozitoriju uzimajući u obzir rješenja koja su razvili postojeći prikupljači podataka o sekuritizaciji; te obrascem STS obavijesti kojim će se ulagateljima i nadležnim tijelima pružiti dovoljno informacija za njihovu procjenu usklađenosti sa STS zahtjevima. Komisija bi trebala donijeti taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u obliku delegiranog akta u skladu s člankom 291. TFEU-a te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA bi se trebala blisko savjetovati s druge dvije ESA-e.
- (46) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno utvrđivanje općeg okvira za sekuritizaciju i uspostavi specifičnog okvira za STS sekuritizaciju, ne mogu dostačno ostvariti države članice s obzirom na to da sekuritacijska tržišta djeluju na globalnoj razini i da je potrebno osigurati ravnopravne uvjete na unutarnjem tržištu za sve institucionalne ulagatelje i subjekte uključene u sekuritizaciju, nego se zbog njihova opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (47) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani na dan ili nakon 1. siječnja 2019.
- (48) Za sekuritacijske pozicije koje su neotplaćene na dan 1. siječnja 2019., inicijatori, sponzori i SSPN-i bi trebali moći upotrijebiti oznaku STS pod uvjetom da je sekuritizacija u skladu sa STS zahtjevima, za određene zahtjeve u razdoblju obavještavanja, a za druge u razdoblju iniciranja. Stoga bi inicijatori, sponzori i SSPN-i trebali biti u mogućnosti ESMA-i podnijeti STS obavijest u skladu s ovom Uredbom. Sve naknadne izmjene sekuritizacije trebale bi se prihvativi pod uvjetom da sekuritizacija i dalje ispunjava sve primjenjive STS zahtjeve.
- (49) Zahtjeve u vezi s dubinskom analizom koji se primjenjuju u skladu s postojećim zakonodavstvom Unije prije datuma početka primjene ove Uredbe trebalo bi nastaviti primjenjivati na sekuritizacije izdane 1. siječnja 2011. ili nakon tog datuma i na sekuritizacije izdane prije 1. siječnja 2011. ako su nakon 31. prosinca 2014. dodane ili zamijenjene nove odnosne izloženosti. Odgovarajuće odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 625/2014⁽¹⁾ kojima se preciziraju zahtjevi za zadržavanje rizika za kreditne institucije i investicijska u smislu Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ trebali bi ostati primjenjivi do trenutka početka primjene regulatornih tehničkih standarda o zadržavanju rizika na temelju ove Uredbe. Radi pravne sigurnosti kreditne institucije ili investicijska društva, društva za osiguranje, društva za reosiguranje i upravitelji alternativnih investicijskih fondova trebali bi, za neotplaćene sekuritacijske pozicije od datuma početka primjene ove Uredbe i dalje podlijegati članku 405. Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavljima I., II. i III. te članku 22. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 625/2014, člancima 254. i 255. Delegirane uredbe (EU) 2015/35 odnosno članku 51. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 231/2013⁽³⁾.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 625/2014 od 13. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća regulatornim tehničkim standardima kojima se određuju zahtjevi za institucije ulagatelje, sponzore, izvorne zajmodavce i inicijatore koji se odnose na izloženosti prenesenom kreditnom riziku (SL L 174, 13.6.2014., str. 16.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 231/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, finansijsku polugu, transparentnost i nadzor (SL L 83, 22.3.2013., str. 1.).

Kako bi se osiguralo da se inicijatori, sponzori i SSPN-i pridržavaju svojih obveza u pogledu transparentnosti, do početka primjene regulatornih tehničkih standarda koje Komisija donosi na temelju ove Uredbe, informacije iz priloga od I. do VIII. Delegirane uredbe (EU) 2015/3/⁽¹⁾ trebale bi biti javno dostupne,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuje opći okvir za sekuritizaciju. Definira se sekuritizacija i utvrđuju zahtjevi za dubinsku analizu, zadržavanje rizika i transparentnost za stranke uključene u sekuritizacije, kriteriji za odobravanje kredita, zahtjevi za prodaju sekuritizacija malim ulagateljima, zabrana resekuritizacije, zahtjev za SSPN-e kao i uvjeti i postupci za sekuritizacijske repozitorije. Utvrđuje se i okvir za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu („STS“) sekuritizaciju.

2. Ova se Uredba primjenjuje na institucionalne ulagatelje te na inicijatore, sponzore, izvorne zajmodavce i sekuritizacijske subjekte posebne namjene.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „sekuritizacija“ znači transakcija ili shema u kojoj se kreditni rizik povezan s izloženošću ili skupom izloženosti tranšira te ima sve sljedeće karakteristike:

- (a) plaćanja u transakciji ili shemi ovise o uspješnosti izloženosti ili skupa izloženosti;
- (b) podređenost tranši određuje razdiobu gubitaka tijekom trajanja transakcije ili sheme;
- (c) transakcija ili shema ne stvara izloženosti koje imaju sve karakteristike navedene u članku 147. stavku 8. Uredbe (EU) br. 575/2013;

2. „sekuritacijski subjekt posebne namjene“ ili „SSPN“ znači trgovачko društvo, zaklada ili drugi subjekt, osim inicijatora ili sponzora, osnovan radi provođenja jedne sekuritizacije ili više njih, čije su djelatnosti ograničene na djelatnosti koje su prikladne za postizanje tog cilja, čija je struktura namijenjena izdvajanju obveza SSPN-a od obveza inicijatora;

3. „inicijator“ znači sljedeće:

- (a) subjekt koji je sam ili preko povezanih subjekata izravno ili neizravno sudjelovao u izvornom ugovoru na temelju kojeg su nastale obveze ili potencijalne obveze dužnika ili potencijalnog dužnika, zbog kojih nastaju izloženosti koje se sekuritiziraju; ili

- (b) subjekt koji kupuje izloženosti treće strane za svoj račun, a zatim ih sekuritizira;

4. „resekuritizacija“ znači sekuritizacija u kojoj je barem jedna od odnosnih izloženosti sekuritacijska pozicija;

5. „sponzor“ znači kreditna institucija, bilo da ima poslovni nastan u Uniji ili da nema, kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, ili investicijsko društvo, kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2014/65/EU, osim inicijatora, koje:

- (a) uspostavlja i upravlja programom komercijalnih zapisa osiguranih imovinom ili nekom drugom sekuritizacijom koja otkupljuje izloženosti od subjekata trećih strana; ili

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/3 od 30. rujna 2014. o dopuni Uredbe (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda koji se odnose na zahtjeve za objavu povezane sa strukturiranim finansijskim instrumentima (SL L 2, 6.1.2015., str. 57.).

- (b) uspostavlja program komercijalnih zapisa osiguranih imovinom ili neku drugu sekuritizaciju koja otkupljuje izloženosti od subjekata trećih strana i delegira svakodnevno aktivno upravljanje portfeljem koji je uključen u tu sekuritizaciju subjektu koji je ovlašten za obavljanje takve aktivnosti u skladu s Direktivom 2009/65/EZ, Direktivom 2011/61/EU ili Direktivom 2014/65/EU;
6. „tranša” znači ugovorno utvrđen segment kreditnog rizika povezanog s izloženosti ili skupom izloženosti, pri čemu pozicija u segmentu uključuje rizik gubitka po kreditu koji je veći ili manji od pozicije istog iznosa u drugom segmentu, pri čemu se ne uzima u obzir kreditna zaštita koju treće strane izravno pružaju imateljima pozicija u tom segmentu ili u drugim segmentima;
7. „program komercijalnih zapisa osiguranih imovinom” ili „program ABCP” znači program sekuritizacije u kojem se izdaju vrijednosni papiri uglavnom u obliku komercijalnih zapisa osiguranih imovinom s izvornim rokom dospijeća od najviše godinu dana;
8. „transakcija komercijalnim zapisima osiguranima imovinom” ili „transakcija ABCP” znači sekuritizacija u okviru programa ABCP;
9. „tradicionalna sekuritizacija” znači sekuritizacija kojom se obuhvaća prijenos ekonomskih udjela u izloženosti koje se sekuritiziraju prijenosom vlasništva nad tim izloženostima s inicijatora na SSPN ili podsudjelovanjem SSPN-a ako izdani vrijednosni papiri ne predstavljaju obvezu plaćanja inicijatora;
10. „sintetska sekuritizacija” znači sekuritizacija u kojoj se prijenos rizika postiže uporabom kreditnih izvedenica ili jamstava, a izloženosti koje se sekuritiziraju ostaju izloženosti inicijatora;
11. „ulagatelj” znači fizička ili pravna osoba koja drži sekuritizacijsku poziciju;
12. „institucionalni ulagatelj” znači ulagatelj koji je jedno od sljedećeg:
- (a) društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ;
 - (b) društvo za reosiguranje kako je definirano u članku 13. točki 4. Direktive 2009/138/EZ;
 - (c) institucija za strukovno mirovinsko osiguranje obuhvaćena područjem primjene Direktive (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ u skladu s njezinim člankom 2., osim ako je država članica odlučila da neće primjenjivati navedenu direktivu u cijelosti ili djelomično na tu instituciju u skladu s člankom 5. te direktive; ili upravitelj ulaganjima ili subjekt koji ima odobrenje za rad kojeg je imenovala institucija za strukovno mirovinsko osiguranje u skladu s člankom 32. Direktive (EU) 2016/2341;
 - (d) upravitelj alternativnih investicijskih fondova (UAIF) kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (b) Direktive 2011/61/EU koji upravlja i/ili trguje alternativnim investicijskim fondovima u Uniji;
 - (e) društvo za upravljanje subjektom za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2009/65/EZ;
 - (f) UCITS s internim upravljanjem, koji je društvo za investicije ovlašteno u skladu s Direktivom 2009/65/EZ i koji nije odredio društvo za upravljanje koje u skladu s navedenom Direktivom ima odobrenje za upravljanje njime;
 - (g) kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 za potrebe te Uredbe ili investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 2. te Uredbe;
13. „serviser” znači subjekt koji na dnevnoj osnovi upravlja skupom otkupljenih potraživanja ili odnosnim kreditnim izloženostima;
14. „likvidnosna linija” znači sekuritizacijska pozicija koja proizlazi iz obveze preuzete ugovorom da će se osigurati sredstva za pravovremeno plaćanje ulagateljima;
15. „obnovljiva izloženost” znači izloženost kod koje je dopušteno da stanje iskorištenih iznosa izloženosti dužnika varira ovisno o njihovim odlukama o pozajmljivanju i otpлатi, i to do ugovorenog limita;
16. „obnovljiva sekuritizacija” znači sekuritizacija u kojoj se sama struktura sekuritizacije obnavlja tako što se izloženosti dodaju skupu izloženosti ili uklanjuju iz njega bez obzira na to obnavljaju li se izloženosti ili ne;

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.).

17. „odredba o prijevremenoj isplati” znači ugovorna odredba u sekuritizaciji obnovljivih izloženosti ili u obnovljivoj sekuritizaciji kojom se uvjetuje da se, kad nastupe definirani događaji, sekuritizacijske pozicije ulagatelja otkupe prije izvornog dospijeća tih pozicija;
18. „tranša prvoga gubitka” znači najniža podređena tranša u sekuritizaciji koja je prva tranša koja snosi gubitke po sekuritiziranim izloženostima i stoga pruža zaštitu tranšama drugoga gubitka i, prema potrebi, tranšama višeg položaja;
19. „sekuritizacijska pozicija” znači izloženost sekuritizaciji;
20. „izvorni zajmodavac” znači subjekt koji je sam ili preko povezanih subjekata, izravno ili neizravno, zaključio izvorni ugovor na temelju kojeg su nastale obveze ili potencijalne obveze dužnika ili potencijalnog dužnika zbog kojih nastaju izloženosti koje su predmet sekuritizacije;
21. „potpuno osiguran program ABCP” znači program ABCP koji izravno i potpuno podržava sponzor pružajući SSPN-u jednu likvidnosnu liniju ili više njih kojima se pokriva barem sljedeće:
 - (a) svi likvidnosni i kreditni rizici programa ABCP;
 - (b) svi značajni razrjeđivački rizici izloženosti koje se sekuritiziraju;
 - (c) svi drugi troškovi na razini transakcije ABCP i programa ABCP koji su potrebni kako bi se ulagatelju zajamčila potpuna isplata bilo kojeg iznosa u okviru ABCP-a;
22. „potpuno osigurana transakcija ABCP” znači transakcija ABCP koju osigurava likvidnosna linija, na razini transakcije ili programa ABCP, kojom se pokriva barem sljedeće:
 - (a) svi likvidnosni i kreditni rizici transakcije ABCP;
 - (b) svi značajni razrjeđivački rizici izloženosti koje se sekuritiziraju u transakciji ABCP;
 - (c) svi drugi troškovi na razini transakcije ABCP i na razini programa ABCP ako su potrebni kako bi se ulagatelju zajamčila potpuna isplata bilo kojeg iznosa u okviru ABCP-a;
23. „sekuritizacijski repozitorij” znači pravna osoba koja na središnjem mjestu prikuplja i vodi evidenciju o sekuritizacijama.

Za potrebe članka 10. ove Uredbe, upućivanja u člancima 61., 64., 65., 66., 73., 78., 79. i 80. Uredbe br. (EU) br. 648/2012 na „trgovinski repozitorij” smatraju se upućivanjima na „sekuritizacijski repozitorij”.

Članak 3.

Prodaja sekuritizacija malim ulagateljima

1. Prodavatelj sekuritizacijske pozicije ne smije prodati tu poziciju malom ulagatelju, kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 11. Direktive 2014/65/EU, osim ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) prodavatelj sekuritizacijske pozicije proveo je test primjerenosti u skladu s člankom 25. stavkom 2. Direktive 2014/65/EU;
 - (b) na temelju testa iz točke (a) prodavatelj sekuritizacijske pozicije uvjeren je da je sekuritizacijska pozicija primjerena za tog malog ulagatelja;
 - (c) prodavatelj sekuritizacijske pozicije odmah obavješćuje malog ulagatelja u izvještu o ishodu testa primjerenosti.
2. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. i ako portfelj finansijskih instrumenata ne premašuje iznos od 500 000 EUR, prodavatelj, na temelju informacija koje je mali ulagatelj pružio u skladu sa stavkom 3., osigurava da ukupan iznos koji mali ulagatelj uloži ne pređe 10 % portfelja finansijskih instrumenata u sekuritizacijskim pozicijama tog klijenta i da početni minimalni iznos uložen u jednu ili više sekuritizacijskih pozicija iznosi 10 000 EUR.
3. Mali ulagatelj prodavatelju dostavlja ispravne informacije o portfelju finansijskih instrumenata malog ulagatelja, uključujući svako ulaganje u sekuritizacijske pozicije.
4. Za potrebe stavaka 2. i 3. portfeljom finansijskih instrumenata malog ulagatelja obuhvaćeni su gotovinski depoziti i finansijski instrumenti, ali su isključeni finansijski instrumenti koji su dani kao kolateral.

Članak 4.

Zahtjevi za SSPN-e

SSPN-i se ne smiju osnivati u trećoj zemlji ako vrijedi bilo što od sljedećeg:

- (a) treću je zemlju FATF uvrstio na popis visokorizičnih i nekooperativnih jurisdikcija;
- (b) treća zemlja nije potpisala sporazum s državom članicom kako bi se osiguralo da ta treća zemlja u potpunosti primjenjuje standarde iz članka 26. Modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) ili OECD-ova Modela ugovora u pogledu razmjene informacija o poreznim pitanjima i osigurava djelotvornu razmjenu informacija u pogledu poreznih pitanja, uključujući sve multilateralne porezne sporazume.

POGLAVLJE 2.

ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA SVE SEKURITIZACIJE

Članak 5.

Zahtjevi u vezi s dubinskom analizom za institucionalne ulagatelje

1. Prije držanja sekuritizacijske pozicije institucionalni ulagatelj, osim inicijatora, sponzora ili izvornog zajmodavca, provjerava sljedeće:

- (a) ako inicijator ili izvorni zajmodavac koji ima poslovni nastan u Uniji nije kreditna institucija ili investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, inicijator ili izvorni zajmodavac odobrava sve kredite zbog kojih nastaju odnosne izloženosti na temelju pouzdanih i dobro definiranih kriterija i jasno ustanovljenih postupaka za odobravanje, izmjenjivanje, obnavljanje i financiranje tih kredita i ima učinkovite sustave za primjenu tih kriterija i postupaka u skladu s člankom 9. stavkom 1. ove Uredbe;
- (b) ako inicijator ili izvorni zajmodavac ima poslovni nastan u trećoj zemlji, inicijator ili izvorni zajmodavac odobrava sve kredite zbog kojih nastaju odnosne izloženosti na temelju pouzdanih i dobro definiranih kriterija i jasno ustanovljenih postupaka za odobravanje, izmjenjivanje, obnavljanje i financiranje tih kredita i ima učinkovite sustave za primjenu tih kriterija i postupaka kako bi se osiguralo da se odobravanje kredita temelji na podrobnoj procjeni kreditne sposobnosti dužnika;
- (c) ako ima poslovni nastan u Uniji, inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac kontinuirano zadržava znatan neto ekonomski udjel u skladu s člankom 6. i osigurava da se zadržavanje rizika objavi institucionalnom ulagatelju u skladu s člankom 7.;
- (d) ako ima poslovni nastan u trećoj zemlji, inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac kontinuirano zadržava značajan neto ekonomski udjel koji u svakom slučaju nije manji od 5 %, što je određeno u skladu s člankom 6. i objavljuje zadržavanje rizika institucionalnim ulagateljima;
- (e) inicijator, sponzor ili SSPN stavili su, ako je primjenjivo, na raspolaganje informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 7. u skladu s učestalošću i načinima navedenima u tom članku;

2. Odstupajući od stavka 1., u pogledu potpuno osiguranih transakcija ABCP, zahtjev iz stavka 1. točke (a) primjenjuje se na sponzora. U takvim slučajevima sponzor provjerava odobrava li inicijator ili izvorni zajmodavac koji nije kreditna institucija ili investicijsko društvo sve kredite zbog kojih nastaju odnosne izloženosti na temelju pouzdanih i dobro definiranih kriterija i jasno ustanovljenih postupaka za odobravanje, izmjenjivanje, obnavljanje i financiranje tih kredita i ima učinkovite sustave za primjenu tih kriterija i postupaka u skladu s člankom 9. stavkom 1.

3. Prije držanja sekuritizacijske pozicije institucionalni ulagatelj, osim inicijatora, sponzora ili izvornog zajmodavca provodi procjenu na temelju dubinske analize, što mu omogućuje procjenu povezanih rizika. Ta procjena obuhvaća barem sve navedeno:

- (a) rizične karakteristike pojedinih sekuritizacijskih pozicija i njihovih odnosnih izloženosti;
- (b) sve strukturne značajke sekuritizacije koje mogu bitno utjecati na uspješnost sekuritizacijske pozicije, uključujući prvenstvo plaćanja definiranog ugovorom i pokretače povezane s prvenstvom plaćanja, kreditna poboljšanja, likvidnosna poboljšanja, pokretače tržišne vrijednosti i posebne definicije statusa neispunjavanja obveza u vezi s određenom transakcijom;

- (c) u odnosu na sekuritizaciju objavljenu kao STS sekuritizacija u skladu s člankom 27., usklađenost te sekuritizacije sa zahtjevima u člancima od 19. do 22. ili u člancima od 23. do 26. i članku 27. Institucionalni ulagatelji mogu se u odgovarajućoj mjeri osloniti na STS obavijest u skladu s člankom 27. stavkom 1. i na informacije o usklađenosti sa STS zahtjevima koje su objavili inicijator, sponzor i SSPN, a da se isključivo ili mehanički ne oslanjaju na tu obavijest ili informaciju.

Bez obzira na prvi podstavak točke (a) i (b), u slučaju potpuno osiguranog programa ABCP institucionalni ulagatelji u komercijalne zapise koje je izdao program ABCP razmatraju obilježja programa ABCP i potpunu likvidnosnu potporu sponzora.

4. Institucionalni ulagatelj, osim inicijatora, sponzora ili izvornog zajmodavca koji drži sekuritizacijsku poziciju dužan je barem:

- (a) utvrditi primjerene pisane postupke koji su proporcionalni profilu rizika sekuritizacijske pozicije i, gdje je to relevantno, knjizi trgovanja i pozicija kojima se ne trguje institucionalnog ulagatelja radi kontinuiranog praćenja usklađenosti sa stvcima 1. i 3., te uspješnosti sekuritizacijske pozicije i odnosnih izloženosti.

Prema potrebi u odnosu na sekuritizaciju i odnosne izloženosti ti pisani postupci uključuju praćenje vrste izloženosti, postotak kredita dospjelih više od 30, 60 i 90 dana, postotak nastanka statusa neispunjavanja obveza, stope plaćenog predujma, kredite za koje je pokrenut ovršni postupak, stope naplate, otкуп, izmjene kredita, razmake između plaćanja, vrstu i zauzeće kolateralna, distribuciju učestalosti kreditnih ocjena ili ostalih mjera kreditne sposobnosti povezanih s odnosnim izloženostima, sektorsku i geografsku diversifikaciju te distribuciju učestalosti omjera vrijednosti kredita i založene nekretnine sa širinama raspona koje omogućuju odgovarajuću analizu osjetljivosti. Ako su odnosne izloženosti i same sekuritizacijske pozicije, kako je dopušteno prema članku 8., institucionalni ulagatelji prate i odnosne izloženosti tih pozicija;

- (b) u vezi sa sekuritizacijom, osim potpuno osiguranog programa ABCP, redovito provoditi ispitivanja otpornosti na stres novčanih tokova i vrijednosti kolateralna na kojima počivaju odnosne izloženosti ili, u nedostatku dostatnih podataka o novčanim tokovima i vrijednosti kolateralna, ispitivanja otpornosti na stres predviđenih gubitaka uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost rizika sekuritizacijske pozicije;
- (c) u vezi s potpuno osiguranim programom ABCP, redovito provoditi ispitivanja otpornosti na stres solventnosti i likvidnosti sponzora;
- (d) osiguravati interno izvješćivanje svojem upravljačkom tijelu kako bi upravljačko tijelo bilo upoznato sa značajnim rizicima koji proizlaze iz sekuritizacijske pozicije te kako bi se na odgovarajući način upravljalo tim rizicima;
- (e) biti u mogućnosti dokazati svojim nadležnim tijelima na zahtjev da je u cijelosti i detaljno upoznat sa sekuritizacijskom pozicijom i njezinim odnosnim izloženostima te da je provelo pisane politike i postupke radi upravljanja rizikom sekuritizacijske pozicije i vođenja evidencije o provjerama i dubinskoj analizi u skladu sa stvcima 1. i 2. te o svakoj drugoj relevantnoj informaciji; i
- (f) u vezi s izloženosti potpuno osiguranom programu ABCP, biti u mogućnosti svojim nadležnim tijelima na zahtjev dokazati da je u cijelosti i detaljno upoznat s kreditnom kvalitetom sponzora te dostavljenim uvjetima likvidnosne linije.

5. Ne dovodeći u pitanje stavke od 1. do 4. ovoga članka, ako je institucionalni ulagatelj drugom institucionalnom ulagatelju dao ovlast za donošenje odluka o upravljanju ulaganjima koje bi ga moglo izložiti sekuritizaciji, institucionalni ulagatelj može toj upravljačkoj strani naložiti da ispuni svoje obveze iz ovoga članka u odnosu na svaku izloženost sekuritizaciji koja proizlazi iz tih odluka. Države članice osiguravaju da ako institucionalni ulagatelj kojemu je naloženo u okviru ovog stavka da ispuni obveze drugog institucionalnog ulagatelja to propusti učiniti, svaka sankcija na temelju članaka 32. i 33. može se izreći institucionalnom upravljačkoj strani, a ne institucionalnom ulagatelju koji je izložen sekuritizaciji.

Članak 6.

Zadržavanje rizika

1. Inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac sekuritizacije kontinuirano zadržava znatan neto ekonomski udjel u sekuritizaciji od najmanje 5 %. Taj se udjel mjeri pri iniciranju i utvrđuje se na temelju zamišljene vrijednosti izvanbilančnih stavki. Ako se inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac nisu dogovorili o tome tko će zadržati znatan neto

ekonomski udjel, znatan neto ekonomski udjel zadržava inicijator. Ni za jednu sekuritizaciju zahtjevi za zadržavanje ne smiju se primjenjivati više puta. Znatan neto ekonomski udjel ne dijeli se među različitim vrstama zadržavatelja i ne podliježe smanjenju kreditnog rizika ni zaštiti od rizika.

Za potrebe ovog članka subjekt se ne smatra inicijatorom ako je uspostavljen ili posluje s isključivom svrhom sekuritizacije izloženosti.

2. Inicijatori ne biraju imovinu za prijenos na SSPN kako bi gubitci na imovini prenesenoj na SSPN, koji se mijere za vrijeme trajanja transakcije ili najviše tijekom četiri godine ako transakcija traje više od četiri godine, bili veći od gubitaka zabilježenih tijekom istog razdoblja na usporedivoj imovini u bilanci inicijatora. Ako nadležno tijelo nađe dokaze koji upućuju na povredu te zabrane, ono ispituje uspješnost imovine prenesene na SSPN i usporedive imovine u bilanci inicijatora. Ako je, kao posljedica namjere inicijatora, uspješnost prenesene imovine znatno niža od uspješnosti usporedive imovine u bilanci inicijatora, nadležno tijelo izriče sankciju u skladu s člancima 32. i 33.

3. Samo sljedeće situacije ispunjavaju uvjete zadržavanja znatna neto ekonomskog udjela u visini od najmanje 5 % u smislu stavka 1.:

- (a) zadržavanje najmanje 5 % nominalne vrijednosti svih tranši prodanih ili prenesenih ulagateljima;
- (b) u slučaju obnovljivih sekuritizacija ili sekuritizacija obnovljivih izloženosti, zadržavanje udjela inicijatora u iznosu od najmanje 5 % nominalne vrijednosti svake od sekuritiziranih izloženosti;
- (c) zadržavanje nasumce odabranih izloženosti u iznosu od najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti ako bi takve nesekuritizirane izloženosti inače bile sekuritizirane u sekuritizaciji, pod uvjetom da broj potencijalno sekuritiziranih izloženosti iznosi najmanje 100 pri iniciranju;
- (d) zadržavanje tranše prvoga gubitka i, ako takvo zadržavanje ne doseže 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti, prema potrebi, ostalih tranši jednakog ili još većeg profila rizičnosti od onih prenesenih ili prodanih ulagateljima koje ne dospijevaju prije onih prenesenih ili prodanih ulagateljima, tako da ukupan iznos koji se zadržava iznosi najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti ili
- (e) zadržavanje izloženosti prvog gubitka u iznosu od najmanje 5 % svake sekuritizirane izloženosti u sekuritizaciji.

4. Ako mješoviti finansijski holding s poslovnim nastanom u Uniji u smislu Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, matična institucija ili finansijski holding s poslovnim nastanom u Uniji ili jedno od njihovih društava kćeri, u smislu Uredbe (EU) br. 575/2013, kao inicijator ili sponzor, sekuritizira izloženosti jedne ili više kreditnih institucija, investicijskih društava ili drugih finansijskih institucija koje su uključene u opseg nadzora na konsolidiranoj osnovi, zahtjevi iz stavka 1. mogu se ispuniti na temelju konsolidiranog stanja matične institucije, finansijskog holdinga ili mješovitog finansijskog holdinga s poslovnim nastanom u Uniji.

Prvi podstavak primjenjuje se samo ako su kreditne institucije, investicijska društva ili finansijske institucije koje su kreirale sekuritizirane izloženosti uskladeni sa zahtjevima iz članka 79. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i inicijatoru ili sponzoru i matičnoj kreditnoj instituciji u Uniji, finansijskom holdingu ili mješovitom finansijskom holdingu s poslovnim nastanom u Uniji pravodobno dostave informacije potrebne za ispunjavanje zahtjeva iz članka 5. ove Uredbe.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u finansijskom konglomeratu i o izmjeni direktive Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društвima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

5. Stavak 1. ne primjenjuje se ako je riječ o sekuritiziranim izloženostima prema sljedećim subjektima ili ako za njih u cijelosti, bezuvjetno i neopozivo jamče sljedeći subjekti:

- (a) središnje države ili središnje banke;
- (b) regionalne vlade, lokalna tijela i subjekti javnog sektora u smislu članka 4. stavka 1. točke 8. Uredbe (EU) br. 575/2013 u državama članicama;
- (c) institucije kojima se dodjeljuje ponder rizika od 50 % ili manji u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (d) nacionalne banke za promicanje gospodarstva ili institucije u smislu članka 2. točke 3. Uredbe (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾; ili
- (e) multilateralne razvojne banke navedene u članku 117. Uredbe (EU) br. 575/2013.

6. Stavak 1. ne primjenjuje se na transakcije koje se temelje na jasnom, transparentnom i dostupnom indeksu, gdje su odnosni referentni subjekti istovjetni onima koji čine indeks subjekata kojima se općenito trguje ili ih čine ostali vrijednosni papiri kojima se trguje osim sekuritizacijskih pozicija.

7. EBA blisko surađujući s ESMA-om i Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) koje je osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se detaljnije utvrdio zahtjev za zadržavanje rizika, osobito u pogledu sljedećeg:

- (a) načina zadržavanja rizika u skladu sa stavkom 3., uključujući ispunjavanje sintetskim ili potencijalnim oblikom zadržavanja;
- (b) mjerena razina zadržavanja iz stavka 1.;
- (c) zabrane zaštite ili prodaje zadržanog udjela;
- (d) uvjeta za zadržavanje na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 4.;
- (e) uvjeta za izuzimanje transakcija koje se temelje na jasnom, transparentnom i dostupnom indeksu iz stavka 6.;

EBA podnosi Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 7.

Zahtjevi za transparentnost za inicijatore, sponzore i SSPN-e

1. Inicijator, sponzor i SSPN sekuritizacije u skladu sa stavkom 2. ovog članka imateljima sekuritizacijske pozicije, nadležnim tijelima iz članka 29. i, na zahtjev, potencijalnim ulagateljima stavljuju na raspolaganje barem sljedeće informacije:

- (a) informacije o odnosnim izloženostima na tromjesečnoj osnovi, ili, u slučaju ABCP-a, informacije o odnosnim potraživanjima ili kreditnim potraživanjima na mjesecnoj osnovi;
- (b) svu povezanu dokumentaciju koja je nužna za razumijevanje transakcije, uključujući, ali ne ograničavajući se na, kada je to primjenjivo, sljedeće dokumente:
 - i. završnu ponudu ili prospekt, zajedno s dokumentima o završnoj transakciji, osim pravnih mišljenja;
 - ii. za tradicionalnu sekuritizaciju, ugovor o prodaji, ustupanju, obnovi ili prijenosu imovine i sve bitne fiducijarne izjave;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2015. o Europskom fondu za strateška ulaganja, Europskom savjetodavnom centru za ulaganja i Europskom portalu projekata ulaganja i o izmjeni uredaba (EU) br. 1291/2013 i (EU) br. 1316/2013 – Europski fond za strateška ulaganja (SL L 169, 1.7.2015., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

- iii. izvedenice i sporazume o jamstvima, kao i sve relevantne dokumente o aranžmanima za kolateraliziranost ako izloženosti koje se sekuritiziraju ostaju izloženosti inicijatora;
- iv. ugovore o servisiranju, dopunskom servisiranju, administriranju i upravljanju gotovinom;
- v. ugovore o punomoći, jamstvu, zastupanju, ugovor o bankovnom računu, ugovor o osiguranju ulaganja, uključene uvjete poslovanja ili okvirne sporazume ili temeljne ugovore ili jednakovrijednu pravnu dokumentaciju;
- vi. sve bitne ugovore sklopljene među vjerovnicima, dokumentaciju povezana s izvedenicama, ugovore o podređenim kreditima, ugovore o kreditima za pokretanje poslovanja i ugovore o likvidnosnim linijama;

U toj povezanoj dokumentaciji nalazi se detaljan opis prvenstva plaćanja sekuritizacije;

- (c) ako prospekt nije sastavljen u skladu s Direktivom 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, sažetak transakcije ili pregled osnovnih obilježja sekuritizacije, uključujući prema potrebi sljedeće:
 - i. pojedinosti o strukturi transakcije, uključujući strukturne dijagrame koji sadržavaju pregled transakcije, novčanih tokova i vlasničke strukture;
 - ii. pojedinosti o značajkama izloženosti, novčanim tokovima, redoslijedu pokrića gubitaka, kreditnom poboljšanju i obilježjima likvidnosne potpore;
 - iii. pojedinosti o pravima glasa imatelja sekuritizacijske pozicije i njihovu odnosu prema drugim osiguranim vjerovnicima; i
 - iv. popis svih pokretača i događaja navedenih u dokumentaciji dostavljenoj u skladu s točkom (b) koji bi mogli znatno utjecati na uspješnost sekuritizacijske pozicije;
- (d) u slučaju STS sekuritizacija, STS obavijest iz članka 27.;
- (e) tromjesečna izvješća ulagateljima ili, u slučaju ABCP-a, mjesečna izvješća ulagateljima koja obuhvaćaju sljedeće:
 - i. sve materijalno značajne podatke o kreditnoj kvaliteti i uspješnosti odnosnih izloženosti;
 - ii. informacije o događajima koji dovode do promjena u prvenstvu plaćanja ili zamjena bilo koje druge ugovorne strane te, u slučaju sekuritizacije koja nije transakcija ABCP, podatke o novčanim tokovima koji nastaju na temelju odnosnih izloženosti i obveza povezanih sa sekuritizacijom;
 - iii. informacije o zadržanom riziku, uključujući informacije o tome koji se načini iz članka 6. stavka 3. primjenjuju, u skladu s člankom 6.
- (f) svaku povlaštenu informaciju koja se odnosi na sekuritizaciju koju je inicijator, sponzor ili SSPN dužan objaviti u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem;
- (g) ako se ne primjenjuje točka (f), svaki značajan događaj kao što je:
 - i. bitno kršenje obveza utvrđenih u dokumentima stavljenima na raspolaganje u skladu s točkom (b), uključujući sve naknadne pravne lijekove, izuzeća ili suglasnosti povezane s tim kršenjem;
 - ii. promjena strukturnih odlika koje mogu znatno utjecati na uspješnost sekuritizacije;
 - iii. promjena rizičnih karakteristika sekuritizacije ili odnosnih izloženosti koja može imati bitan učinak na uspješnost sekuritizacije;

⁽¹⁾ Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 345, 31.12.2003., str. 64.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.).

iv. u slučaju STS sekuritizacija, ako sekuritizacija više ne ispunjava STS kriterije ili ako su nadležna tijela poduzela korektivne ili upravne mjere;

v. sve znatne izmjene dokumentacije o transakciji.

Informacije opisane u prvom podstavku točkama (b), (c) i (d) stavlju se na raspolaganje prije određivanja cijene.

Informacije navedene u prvom podstavku točkama (a) i (e) stavlju se na raspolaganje istodobno svakog tromjesečja, najkasnije mjesec dana nakon datuma dospijeća plaćanja kamate ili, u slučaju transakcija ABCP, najkasnije mjesec dana nakon završetka razdoblja koje je obuhvaćeno izvješćem.

U slučaju ABCP-a informacije opisane u prvom podstavku točki (a), točki (c) podtočki ii. te točki (e) podtočki i. stavlju se na raspolaganje u zbirnom obliku imateljima sekuritizacijske pozicije i, na zahtjev, potencijalnim ulagateljima. Podaci o razini kredita stavlju se na raspolaganje sponzoru i, na zahtjev, nadležnim tijelima.

Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 596/2014, informacije opisane u prvom podstavku točkama (f) i (g) stavlju se na raspolaganje bez odgode.

Pri usklajivanju s ovim stavkom inicijator, sponzor i SSPN sekuritizacije uskladjuju se s nacionalnim pravom i pravom Unije kojim su uređene zaštita povjerljivosti informacija i obrada osobnih podataka kako bi se izbjegle moguće povrede takvog prava, kao i svaka obveza o povjerljivosti koja se odnosi na informacije o klijentu, izvornom zajmodavcu ili dužniku, osim ako su takve povjerljive informacije anonimizirane ili agregirane.

Konkretno, u pogledu informacija iz prvog podstavka točke (b) inicijator, sponzor i SSPN mogu dostaviti sažetak dotične dokumentacije.

Nadležna tijela iz članka 29. mogu zahtijevati da im se pruži takva vrsta povjerljivih informacija kako bi ispunila svoje obveze u skladu s ovom Uredbom.

2. Inicijator, sponzor i SSPN sekuritizacije među sobom određuju subjekt koji ispunjava zahtjeve u pogledu informacija u skladu sa stavkom 1. prvim podstavkom točkama (a), (b), (d), (e), (f) i (g).

Subjekt određen u skladu s prvim podstavkom informacije za sekuritizacijske transakcije stavlja na raspolaganje putem sekuritizacijskog repozitorija.

Obveze iz drugog i četvrтog podstavka ne primjenjuju se na sekuritizacije za koje se ne mora sastaviti prospekt u skladu s Direktivom 2003/71/EZ.

Ako nije registriran nijedan sekuritizacijski repozitorij u skladu s člankom 10., subjekt određen za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 1. ovog članka informacije stavlja na raspolaganje na internetskim stranicama koje:

- (a) uključuju sustav kontrole kvalitete podataka koji dobro funkcioniра;
- (b) podložne su odgovarajućim standardima upravljanja te održavanju i funkcioniranju odgovarajuće organizacijske strukture čime se osigurava kontinuitet i uredno funkcioniranje internetskih stranica;
- (c) podložne su odgovarajućim sustavima, kontrolama i postupcima kojima se utvrđuju svi relevantni izvori operativnog rizika;
- (d) obuhvaćaju sustave kojima se osigurava zaštita i integritet zaprimljenih informacija i brzo evidentiranje informacija; i
- (e) omogućuju da se vodi evidencija o informacijama najmanje pet godina nakon datuma dospijeća sekuritizacije.

Subjekt nadležan za izvješćivanje o informacijama i sekuritizacijski repozitorij u kojem se informacije stavlju na raspolaganje navode se u dokumentaciji povezanoj sa sekuritizacijom.

3. ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima se pobliže utvrđuju informacije koje dostavljaju inicijator, sponzor i SSPN kako bi ispunili svoje obveze iz stavka 1. prvog podstavka točaka (a) i (e) i njihov format, s pomoću standardiziranih obrazaca uzimajući u obzir korisnost informacija za imatelja sekuritizacijske pozicije te je li sekuritizacijska pozicija kratkoročna, a u slučaju transakcije ABCP, je li ju sponzor potpuno osigurao;

ESMA podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda Komisiji do 18. siječnja 2019.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

4. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene za informacije koje treba pobliže utvrditi u skladu sa stavkom 3., ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuje njihov format upotrebom standardiziranih obrazaca.

ESMA Komisiji dostavlja navedeni nacrt provedbenih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 8.

Zabrana resekuritizacije

1. Odnosne izloženosti upotrijebljene u sekuritizaciji ne uključuju sekuritizacijske pozicije.

Iznimno, prvi podstavak ne primjenjuje se na:

- (a) nijednu sekuritizaciju čiji su vrijednosni papiri izdani prije 1. siječnja 2019.; ni
- (b) nijednu sekuritizaciju koja se treba upotrijebiti u zakonite svrhe navedene u stavku 3. čiji su vrijednosni papiri izdani 1. siječnja 2019. ili nakon tog datuma.

2. Nadležno tijelo određeno na temelju članka 29. stavaka 2., 3. ili 4., ako je primjenjivo, može odobriti subjektu pod svojim nadzorom da uključi sekuritizacijske pozicije kao odnosne izloženosti u sekuritizaciji ako to nadležno tijelo smatra da se resekuritizacija upotrebljava u zakonite svrhe kako je navedeno u stavku 3. ovog članka.

Ako je nadzirani subjekt kreditna institucija ili investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležno tijelo iz prvog podstavka ovog stavka savjetuje se sa sanacijskim tijelom i svakim drugim tijelom koje je relevantno za taj subjekt prije nego što odobri uključivanje sekuritizacijskih pozicija kao odnosnih izloženosti u sekuritizaciji. Takvo savjetovanje ne traje dulje od 60 dana od dana kada nadležno tijelo obavijesti sanacijsko tijelo i svako drugo tijelo relevantno za taj subjekt o potrebi za savjetovanjem.

Ako savjetovanje okonča odlukom da se odobri upotreba sekuritizacijskih pozicija kao odnosnih izloženosti u sekuritizaciji, nadležno tijelo o tome obavješćuje ESMA-u.

3. Za potrebe ovog članka sljedeće će se smatrati zakonitom svrhom:

- (a) olakšavanje likvidacije kreditne institucije, investicijskog društva ili finansijske institucije;
- (b) osiguravanje održivosti trajnog poslovanja kreditne institucije, investicijskog društva ili finansijske institucije kako bi se izbjegla njihova likvidacija;
- (c) ako je riječ o neprihodujućim odnosnim izloženostima, zaštita interesa ulagatelja.

4. Potpuno osiguran program ABCP ne smatra se resekuritizacijom za potrebe ovog članka, pod uvjetom da nijedna od transakcija ABCP u okviru tog programa nije resekuritizacija i da se kreditnim poboljšanjem ne uspostavlja druga razina tranširanja na programskoj razini.

5. Kako bi se odražavala tržišna kretanja drugih resekuritizacija upotrijebljenih u zakonite svrhe i uzimajući u obzir opće ciljeve finansijske stabilnosti i zaštitu najboljih interesa ulagatelja, ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om, može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi dopunila popis zakonite svrhe iz stavka 3.

ESMA sve takve nacrte regulatornih tehničkih standarda podnosi Komisiji. Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 9.

Kriteriji za odobravanje kredita

1. Inicijatori, sponzori i izvorni zajmodavci na izloženosti koje se sekuritiziraju primjenjuju iste pouzdane i dobro definirane kriterije za odobravanje kredita koje primjenjuju na izloženosti koje nisu sekuritizirane. U tu svrhu primjenjuju se isti jasno ustanovljeni postupci za odobravanje i, ako je relevantno, za izmjenu, obnavljanje i refinanciranje kredita. Inicijatori, sponzori i izvorni zajmodavci imaju učinkovite sustave za primjenu tih kriterija i postupaka kako bi se osiguralo da se odobravanje kredita temelji na podrobnoj procjeni kreditne sposobnosti dužnika kojom se uzimaju u obzir čimbenici relevantni za provjeru izgleda dužnika da ispunji svoje obveze u skladu s ugovorom o kreditu.

2. Ako su odnosne izloženosti sekuritizacija stambeni krediti sklopljeni nakon stupanja na snagu Direktive 2014/17/EU, skup tih kredita ne uključuje kredite koji se stavlja na tržiste i jamče pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozoren da zajmodavac možda nije provjerio informacije koje je dostavio podnositelj zahtjeva za kredit.

3. Ako inicijator kupi za sebe izloženosti treće strane i onda ih sekuritizira, taj inicijator provjerava da subjekt, koji je bio izravno ili neizravno uključen u izvorni ugovor iz kojeg su nastale obveze ili moguće obveze za sekuritizaciju, ispunjava zahtjeve iz stavka 1.

4. Stavak 3. ne primjenjuje se ako:

- (a) izvorni sporazum kojim su nastale obveze ili potencijalne obveze dužnika ili potencijalnog dužnika stupio je na snagu prije stupanja na snagu Direktive 2014/17/EU; i
- (b) inicijator koji kupi za sebe izloženosti treće strane i onda ih sekuritizira ispunjava obveze koje su morali ispunjavati izvorni inicijatori prema članku 21. stavku 2. Delegirane uredbe (EU) br. 625/2014 prije 1. siječnja 2019.

POGLAVLJE 3.

UVJETI I POSTUPCI ZA REGISTRACIJU SEKURITIZACIJSKOG REPOZITORIJA

Članak 10.

Registracija sekuritizacijskog repozitorija

1. Sekuritizacijski repozitorij registrira se kod ESMA-e za potrebe članka 5. u skladu s uvjetima i postupkom utvrđenima u ovom članku.

2. Kako bi bio prihvatljiv za registraciju u skladu s ovim člankom, sekuritizacijski repozitorij mora biti pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji, primjenjivati postupke za provjeru potpunosti i dosljednosti informacija koje mu se stavljuju na raspolaganje u skladu s člankom 7. stavkom 1. ove Uredbe i ispunjavati zahtjeve određene u člancima 78. i 79., članku 80. stavcima od 1. do 3. te stavcima 5. i 6. Uredbe (EU) br. 648/2012. Za potrebe ovog članka upućivanja u člancima 78. i 80. Uredbe (EU) br. 648/2012 na njezin članak 9. tumače se kao upućivanja na članak 5. ove Uredbe.

3. Registracija sekuritizacijskog repozitorija proizvodi učinke na cijelom području Unije.

4. Registrirani sekuritizacijski repozitorij stalno ispunjava uvjete za registraciju. Sekuritizacijski repozitorij, bez nepotrebne odgode, obavješćuje ESMA-u o svim bitnim promjenama uvjeta za registraciju.

5. Sekuritizacijski repozitorij podnosi ESMA-i jedno od sljedećeg:

- (a) zahtjev za registraciju;
- (b) zahtjev za proširenje registracije za potrebe članka 7. ove Uredbe ako je trgovinski repozitorij već registriran na temelju glave VI. poglavlja 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili na temelju poglavlja III. Uredbe (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednostnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.).

6. ESMA ocjenjuje potpunost zahtjeva u roku od 20 radnih dana od primitka zahtjeva.

Ako zahtjev nije potpun, ESMA utvrđuje rok do kojeg trgovinski repozitorij osigurava dodatne informacije.

Kada ocijeni da je zahtjev potpun, ESMA o tome obavješćuje sekuritizacijski repozitorij.

7. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, ESMA izrađuje nacrte regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju pojedinosti o svemu od sljedećeg:

- (a) postupcima iz stavka 2. ovog članka koje sekuritizacijski repozitoriji trebaju primijeniti kako bi provjerili potpunost i dosljednost informacija koje im se stavljuju na raspolaganje u skladu s člankom 7. stavkom 1.;
- (b) zahtjevu za registraciju iz stavka 5. točke (a);
- (c) pojednostavljenom zahtjevu za proširenje registracije iz stavka 5. točke (b).

ESMA podnosi Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

8. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene stavaka 1. i 2., ESMA izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje format sljedećeg:

- (a) zahtjeva za registraciju iz stavka 5. točke (a);
- (b) zahtjeva za proširenje registracije iz stavka 5. točke (b).

U vezi s prvim podstavkom točkom (b) ESMA izrađuje pojednostavljeni format kako bi se izbjeglo udvostručavanje postupaka.

ESMA podnosi Komisiji te nacrte provedbenih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se povjerava ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 11.

Obavješćivanje nadležnih tijela i savjetovanje s njima prije registracije ili proširenja registracije

1. Ako sekuritizacijski repozitorij podnese zahtjev za registraciju ili proširenje registracije kao trgovinski repozitorij i ako je on subjekt kojem je nadležno tijelo države članice u kojoj ima poslovni nastan izdalo odobrenje ili ga je registriralo, ESMA, bez nepotrebne odgode obavješćuje to nadležno tijelo i savjetuje se s njim prije registracije ili proširenja registracije sekuritizacijskog repozitorija.

2. ESMA i mjerodavno nadležno tijelo razmjenjuju sve informacije koje su potrebne za registraciju ili za proširenje registracije sekuritizacijskog repozitorija te za nadzor usklađenosti tog subjekta s uvjetima njegove registracije ili odobrenja za rad u državi članici u kojoj ima poslovni nastan.

Članak 12.

Ispitivanje zahtjeva

1. ESMA u roku od 40 radnih dana od obavijesti iz članka 10. stavka 6. razmatra zahtjev za registraciju ili proširenje registracije na temelju usklađenosti sekuritizacijskog repozitorija s ovim poglavljem i donosi detaljno obrazloženu odluku o prihvaćanju ili odbijanju registracije odnosno proširenja registracije.

2. Odluka koju donosi ESMA u skladu sa stavkom 1. proizvodi učinke od petog radnog dana od dana njezina donošenja.

Članak 13.

Obavlješćivanje o odlukama ESMA-e o registraciji ili proširenju registracije

1. Kada ESMA doneše odluku kako je navedeno u članku 12. ili oduzme registraciju kako je navedeno u članku 15. stavku 1., ona u roku od pet radnih dana o svojoj odluci obavlješće sekuritizacijski repozitorij, uz navođenje detaljnog obrazloženja.

ESMA bez nepotrebne odgode obavlješće nadležno tijelo kako je navedeno u članku 11. stavku 1. o svojoj odluci.

2. ESMA bez nepotrebne odgode o svakoj odluci koju doneše u skladu sa stavkom 1. obavlješće Komisiju.

3. Na svojim internetskim stranicama ESMA objavljuje popis sekuritizacijskih repozitorija registriranih u skladu s ovom Uredbom. Taj se popis ažurira u roku od pet radnih dana od donošenja odluke na temelju stavka 1.

Članak 14.

Ovlaсти ESMA-e

1. Ovlasti dodijeljene ESMA-i u skladu s člancima od 61. do 68., 73. i 74. Uredbe (EU) br. 648/2012, u vezi s prilozima I. i II. toj uredbi, izvršavaju se i u odnosu na ovu Uredbu. Upućivanja na članak 81. stavke 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 u Prilogu I. toj uredbi tumače se kao upućivanja na članak 17. stavak 1. ove Uredbe.

2. Ovlaštima dodijeljenima ESMA-i ili službenicima ESMA-e ili drugim osobama koje ESMA ovlasti u skladu s člancima od 61. do 63. Uredbe (EU) br. 648/2012 ne smije se koristiti kako bi se zatražila objava informacija ili dokumenata koji podliježu obvezi čuvanja povjerljivosti.

Članak 15.

Oduzimanje registracije

1. Ne dovodeći u pitanje članak 73. Uredbe (EU) br. 648/2012, ESMA oduzima registraciju sekuritizacijskom repozitoriju ako sekuritizacijski repozitorij:

(a) se izričito odrekne registracije ili u posljednjih šest mjeseci nije pružao usluge;

(b) je dobio registraciju na temelju lažnih navoda ili na drugi nezakonit način; ili

(c) više ne ispunjava uvjete pod kojima je registriran.

2. ESMA bez nepotrebne odgode obavlješće mjerodavno nadležno tijelo iz članka 11. stavka 1. o oduzimanju registracije sekuritizacijskom repozitoriju.

3. Nadležno tijelo države članice u kojoj sekuritizacijski repozitorij obavlja svoje usluge i aktivnosti i koje smatra da je ispunjen jedan od uvjeta iz stavka 1., može zahtijevati od ESMA-e da preispita jesu li ispunjeni uvjeti za oduzimanje registracije sekuritizacijskom repozitoriju. Kada ESMA odluči ne oduzeti registraciju dotičnom sekuritizacijskom repozitoriju, ona detaljno obrazlaže svoju odluku.

4. Nadležno tijelo iz stavka 3. ovog članka tijelo je određeno u skladu s člankom 29. ove Uredbe.

Članak 16.

Naknade za nadzor

1. ESMA zaračunava naknade sekuritizacijskim repozitorijima u skladu s ovom Uredbom i u skladu s delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

Te su naknade proporcionalne prometu dotičnog sekuritizacijskog repozitorija te u cijelosti pokrivaju potrebne izdatke ESMA-e u vezi s registracijom, priznavanjem i nadzorom sekuritizacijskih repozitorija te nadoknadu svih troškova koje nadležna tijela imaju kao rezultat delegiranja zadaća u skladu s člankom 14. stavkom 1. ove Uredbe. U mjeri u kojoj članak 14. stavak 1. ove Uredbe upućuje na članak 74. Uredbe (EU) br. 648/2012, upućivanja na članak 72. stavak 3. te uredbe tumače se kao upućivanja na stavak 2. ovog članka.

Ako je trgovinski repozitorij već registriran u skladu s glavom VI. poglavljem 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili na temelju poglavља III. Uredbe (EU) 2015/2365, naknade iz prvog podstavka ovog stavka prilagođavaju se isključivo kako bi odrazile dodatne potrebne izdatke i troškove u vezi s registracijom i nadzorom sekuritizacijskih repozitorija u skladu s ovom Uredbom.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranog akta u skladu s člankom 47. radi dopune ove Uredbe detaljnijim utvrđivanjem vrste naknada, predmeta u vezi s kojima se plaćaju naknade, iznosa naknada i načina na koji se one plaćaju.

Članak 17.

Dostupnost podataka u sekuritizacijskom repozitoriju

1. Ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 2. sekuritizacijskim repozitorijem prikupljaju se i održavaju pojedinosti o sekuritizaciji. Svim sljedećim subjektima njime se omogućuje izravan i neposredan besplatan pristup kako bi im se omogućilo izvršenje vlastitih zadaća te mandata i obveza:

- (a) ESMA-i;
- (b) EBA-i;
- (c) EIOPA-i;
- (d) ESRB-u;
- (e) relevantnim članovima Europskog sustava središnjih banaka (ESSB), uključujući Europsku središnju banku (ESB) pri provođenju zadaća u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma iz Uredbe (EU) br. 1024/2013;
- (f) relevantnim tijelima čije zadaće i mandati nadzora obuhvaćaju transakcije, tržišta, sudionike i imovinu koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe;
- (g) sanacijskim tijelima određenima u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾;
- (h) Jedinstvenom sanacijskom odboru osnovanome Uredbom (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾;
- (i) tijelima navedenima u članku 29.;
- (j) ulagateljima i potencijalnim ulagateljima.

2. ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om i uzimajući u obzir potrebe subjekata iz stavka 1., izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima se pobliže utvrđuju:

- (a) pojedinosti o sekuritizaciji iz stavka 1. koje inicijator, sponzor ili SSPN pružaju kako bi ispunili svoje obveze iz članka 7. stavka 1.;
- (b) operativni standardi potrebni radi omogućavanja pravodobnog, strukturiranog i sveobuhvatnog:
 - i. prikupljanja podataka u sekuritizacijskim repozitorijima; i
 - ii. agregiranja i usporedbe podataka među sekuritizacijskim repozitorijima;
- (c) pojedinosti o informacijama kojima subjekti iz stavka 1. trebaju imati pristup, uzimajući u obzir njihov mandat i posebne potrebe;
- (d) uvjeti u skladu s kojima subjekti iz stavka 1. trebaju imati izravan i neposredan pristup podacima u sekuritizacijskim repozitorijima.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktive 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

ESMA podnosi Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za primjenu stavka 2., ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju obrasci putem kojih inicijator, sponzor ili SSPN pružaju informacije sekurituzacijskom repozitoriju, uzimajući u obzir rješenja koja su razvili postojeći prikupljači podataka o sekuritizaciji.

ESMA Komisiji dostavlja navedeni nacrt provedbenih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE 4.

JEDNOSTAVNA, TRANSPARENTNA I STANDARDIZIRANA SEKURITIZACIJA

Članak 18.

Upotreba oznake „jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija”

Inicijatori, sponzori i SSPN-i mogu za svoju sekuritizaciju upotrebljavati oznaku „STS” ili „jednostavna, transparentna i standardizirana” ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te uvjete samo:

- (a) ako sekuritizacija ispunjava sve zahtjeve odjeljka 1. ili odjeljka 2. ovog poglavlja te ako su obavijestili ESMA-u u skladu s člankom 27. stavkom 1.; i
- (b) ako je sekuritizacija uvrštena na popis iz članka 27. stavka 5.

Inicijatori, sponzori i SSPN-i koji sudjeluju u sekuritizaciji koja se smatra STS sekuritizacijom imaju poslovni nastan u Uniji.

ODJELJAK 1.

Zahtjevi za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju koja nije ABCP

Članak 19.

Jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija

1. Sekuritizacije, osim za programe i transakcije ABCP, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima 20., 21. i 22. smatraju se STS sekuritizacijama.

2. Do 18. listopada 2018. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 donosi smjernice i preporuke o usklađenom tumačenju i primjeni zahtjeva određenih u člancima 20., 21. i 22.

Članak 20.

Zahtjevi povezani s jednostavnošću

- 1. SSPN stječe pravo na odnosne izloženosti putem stvarne prodaje ili ustupanja ili prijenosa s jednakim pravnim učinkom na način koji je provediv prema prodavatelju ili svakoj trećoj strani. Prijenos prava SSPN-u ne podliježe strogim odredbama o povratu sredstava u slučaju nesolventnosti prodavatelja.
- 2. Za potrebe stavka 1. sve od navedenoga smatra se strogim odredbama o povratu:
 - (a) odredbe kojima se likvidatoru prodavatelja omogućuje poništavanje prodaje odnosnih izloženosti isključivo na osnovi toga da je zaključena u određenom razdoblju prije objave nesolventnosti prodavatelja;
 - (b) odredbe prema kojima SSPN može sprječiti poništenje iz točke (a) samo ako može dokazati da u trenutku prodaje nije bio svjestan nesolventnosti prodavatelja.

3. Za potrebe stavka 1. odredbe o povratu sredstava u nacionalnim zakonima o nesolventnosti kojima se likvidatoru ili suđu omogućuje poništavanje prodaje odnosnih izloženosti u slučaju lažnih prijenosa, nepoštene pristranosti prema vjerovnicima ili prijenosâ čija je namjena neprimjereno favoriziranje određenih vjerovnika u odnosu na druge vjerovnike ne smatraju se strogim odredbama o povratu sredstava.

4. Ako prodavatelj nije izvorni zajmodavac, stvarna prodaja ili ustupanje ili prijenos tom prodavatelju s jednakim pravnim učinkom odnosnih izloženosti, bez obzira na to jesu li takva stvarna prodaja ili ustupanje ili prijenos s jednakim pravnim učinkom izravni ili se odvijaju kroz jedan ili više posrednih koraka, ispunjavaju zahtjeve navedene u stavcima od 1. do 3.

5. Ako se prijenos odnosnih izloženosti provodi s pomoću ustupanja i usavršava nakon faze zaključivanja transakcije, pokretači navedenog usavršavanja uključuju barem sljedeće događaje:

(a) ozbiljno pogoršanje kreditne kvalitete prodavatelja;

(b) nesolventnost prodavatelja; i

(c) neispravljena kršenja ugovornih obveza od strane prodavatelja, uključujući neispunjavanje obveza prodavatelja.

6. Prodavatelj daje izjave i jamstva da, prema njegovim saznanjima, odnosne izloženosti uključene u sekuritizaciju nisu opterećene ili na neki drugi način u situaciji za koju se može predvidjeti da će na negativan način utjecati na provedivost stvarne prodaje ili ustupanja ili prijenosa s jednakim pravnim učinkom.

7. Odnosne izloženosti koje je prodavatelj prenio na SSPN ili mu ih ustupio ispunjavaju prethodno utvrđene, jasne i dokumentirane kriterije prihvatljivosti kojima se ne dopušta aktivno upravljanje portfeljima tih izloženosti na diskrecijskoj osnovi. Za potrebe ovog stavka zamjena izloženosti kojima se krše izjave i jamstva ne smatra se aktivnim upravljanjem portfeljima. Izloženosti prenesene na SSPN nakon zaključivanja transakcije ispunjavaju kriterije prihvatljivosti primjenjene na izvorne odnosne izloženosti.

8. Sekuritizacija je osigurana skupom odnosnih izloženosti koje su slične prema vrsti imovine, uzimajući u obzir posebnosti u vezi s novčanim tokovima određene vrste imovine, među ostalim njihova ugovorna obilježja te obilježja u vezi s kreditnim rizikom i plaćanjem unaprijed. Skupom odnosnih izloženosti obuhvaćena je samo jedna vrsta imovine. Odnosne izloženosti sadrže ugovorno obvezujuće i izvršive obveze s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnike i, kada je primjenjivo, jamce.

Odnosne izloženosti imaju definirane tokove obročnog plaćanja, pri čemu se iznosi obroka mogu razlikovati, povezane s plaćanjem najma, glavnice ili kamata, ili s bilo kojim drugim pravom na prihod od imovine kojom se podupiru takva plaćanja. Odnosne izloženosti mogu proizvesti prihod i prodajom bilo koje financirane ili imovine u leasingu.

Odnosne izloženosti ne uključuju prenosive vrijednosne papire, kako su definirani člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Direktive 2014/65/EU osim korporativnih obveznica pod uvjetom da te korporativne obveznice nisu uvrštene na mjestu trgovanja.

9. Odnosne izloženosti ne uključuju nikakve sekuritizacijske pozicije.

10. Odnosne izloženosti iniciraju se u uobičajenom poslovanju inicijatora ili izvornog zajmodavca u skladu sa standardima odobravanja plasmana koji nisu manje strogi od onih koje je inicijator ili izvorni zajmodavac primjenio u trenutku iniciranja na slične izloženosti koje nisu sekuritizirane. Standardi odobravanja plasmana u skladu s kojima se iniciraju odnosne izloženosti i bilo kakve značajne promjene prijašnjih standarda odobravanja plasmana u potpunosti se objavljuju potencijalnim ulagateljima bez nepotrebne odgode.

U slučaju sekuritizacija u kojima su odnosne izloženosti stambeni krediti, skup kredita ne uključuje kredite koji su stavljeni na tržiste i zajamčeni pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozoreni da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije.

Procjena kreditne sposobnosti dužnika mora ispunjavati zahtjeve iz članka 8. Direktive 2008/48/EZ ili članka 18. stavaka od 1. do 4., stavka 5. točke (a) i stavka 6. Direktive 2014/17/EU ili, kada je primjenjivo, jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama.

Inicijatori ili izvorni zajmodavci imaju stručnost u području iniciranja izloženosti sličnih onima koje se sekuritiziraju.

11. Odnosne izloženosti prenose se na SSPN nakon odabira bez nepotrebne odgode te ne uključuju, u trenutku odabira, izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza u smislu članka 178. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili izloženosti dužniku ili jامcu smanjene kreditne sposobnosti, koji je, prema saznanjima inicijatora ili izvornog zajmodavca:

- (a) proglašen nesolventnim ili je sud njegovim vjerovnicima dodijelio konačno pravo na ovru ili materijalnu odštetu protiv čega nije dopuštena žalba kao posljedica izostanka plaćanja u roku od tri godine prije datuma iniciranja sekuritizacije ili je bio podvrgnut procesu restrukturiranja duga s obzirom na njegove neprihodujuće izloženosti u roku od tri godine prije datuma prijenosa ili ustupanja odnosnih izloženosti SSPN-u, osim ako:
 - i. restrukturirana odnosna izloženost nije uključivala nove zaostatke s plaćanjem od datuma restrukturiranja koje se moralo provesti najmanje godinu dana prije datuma prijenosa ili dodjele odnosnih izloženosti SSPN-u; i
 - ii. informacije koje je dostavio inicijator, sponzor ili SSPN u skladu s člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) i točkom (e) podtočkom i. eksplicitno utvrđuju udio restrukturiranih odnosnih izloženosti, vrijeme i detalje restrukturiranja kao i njihovu kvalitetu od datuma restrukturiranja;
- (b) je bio, u trenutku inicijacije, kada je primjenjivo, u javnoj kreditnoj evidenciji osoba s nepovoljnom kreditnom prošlosti ili, ako takva javna kreditna evidencija ne postoji, u drugoj kreditnoj evidenciji koja je dostupna inicijatoru ili izvornom zajmodavcu; ili
- (c) ima kreditnu procjenu ili kreditnu ocjenu koja upućuje na to da je rizik od neizvršenja ugovorno dogovorenih plaćanja znatno viši od usporedivih izloženosti koje drži inicijator i koje nisu sekuritizirane.

12. Dužnici su do trenutka prijenosa izloženosti izvršili barem jedno plaćanje, osim u slučaju obnovljivih sekuritizacija osiguranih izloženostima plativima u jednom obroku ili s dospijećem kraćim od jedne godine, uključujući, bez ograničenja, mjeseca plaćanja revolving kredita.

13. Otplata imatelja sekuritacijskih pozicija neće se strukturirati tako da uglavnom ovisi o prodaji imovine kojom se osiguravaju odnosne izloženosti. Time se ne sprječava naknadna obnova ili refinanciranje te imovine.

Otplata imatelja sekuritacijskih pozicija čije su odnosne izloženosti osigurane imovinom čija je vrijednost zajamčena ili čiji je rizik potpuno smanjen zahvaljujući obvezi otkupa od strane prodavatelja imovine kojom se osiguravaju odnosne izloženosti ili od strane neke druge treće strane ne ovisi o prodaji imovine kojom se osiguravaju te odnosne izloženosti.

14. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, razvija nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se detaljnije utvrđuju koje se odnosne izloženosti iz stavka 8. smatraju homogenima.

EBA podnosi Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 21.

Zahtjevi povezani sa standardizacijom

1. Inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac zadovoljavaju zahtjev za zadržavanje rizika u skladu s člankom 6.

2. Na odgovarajući se način smanjuju rizici kamatnih stopa i valutni rizici koji proizlaze iz sekuritizacije i objavljuju se sve mjere poduzete u tom smislu. Osim za potrebe zaštite od rizika kamatnih stopa ili od valutnog rizika SSPN ne sklapa ugovore o izvedenicama te osigurava da skup odnosnih izloženosti ne uključuje izvedenice. Te su izvedenice zajamčene i dokumentirane u skladu sa zajedničkim standardima u području međunarodnih financija.

3. Sva plaćanja kamate po referentnoj stopi u okviru sekuritacijske imovine i obveza temelje se na općim tržišnim kamatnim stopama ili općim sektorskim stopama prilagođenima trošku sredstava i ne upućuju na složene formule ili izvedenice.

4. Ako je dostavljena obavijest o izvršenju ili ubrzaju plaćanja:

- (a) nikakav iznos gotovine ne zadržava se u SSPN-u osim koliko je potrebno kako bi se osigurali operativno funkcioniranje SSPN-a ili uredna otplata ulagatelja u skladu s ugovornim uvjetima sekuritizacije, osim ako iznimne okolnosti zahtijevaju da se neki iznos zadrži da bi se iskoristio, u najboljem interesu ulagatelja, za troškove radi izbjegavanja pogoršanja kreditne kvalitete odnosnih izloženosti;
- (b) primici glavnice iz odnosnih izloženosti prenose se na ulagatelje postupnom amortizacijom sekuritacijskih pozicija, kako je utvrđeno nadređenošću sekuritacijske pozicije;
- (c) otplata sekuritacijskih pozicija ne smije se odvijati suprotnim redoslijedom u odnosu na njihovu nadređenost; i
- (d) ni jednom se odredbom neće zahtijevati automatska likvidacija odnosnih izloženosti po tržišnoj vrijednosti.

5. Transakcije s nepostupnim redoslijedom plaćanja obuhvaćaju pokretače povezane s uspješnosti odnosnih izloženosti koji dovode do vraćanja redoslijeda plaćanja na postupno plaćanje prema nadređenosti. Takvi pokretači povezani s uspješnosti u najmanju ruku obuhvaćaju pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti ispod prethodno određenog praga.

6. Dokumentacija o transakciji uključuje odgovarajuće odredbe o prijevremenoj isplati ili pokretače završetka razdoblja obnove ako se radi o obnovljivoj sekuritizaciji, što uključuje barem sljedeće:

- (a) pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti do ili ispod prethodno utvrđenog praga;
- (b) nastanak događaja povezanog s nesolventnosti u pogledu inicijatora ili servisera;
- (c) pad vrijednosti odnosnih izloženosti koje drži SSPN ispod prethodno utvrđenog praga (događaj kojim se pokreće prijevremena isplata); i
- (d) nesposobnost stvaranja dosta novih odnosnih izloženosti prethodno utvrđene kreditne kvalitete (pokretač za završetak razdoblja obnove).

7. U dokumentaciji o transakciji jasno se navodi sljedeće:

- (a) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti servisera i povjerenika, ako postoji, i drugih pružatelja pomoćnih usluga;
- (b) postupci i odgovornosti potrebni kako bi se osiguralo da status neispunjavanja obveza ili nesolventnost servisera ne dovedu do prekida servisiranja, poput ugovorne odredbe kojom se omogućuje zamjena servisera u takvom slučaju; i
- (c) odredbe kojima se osigurava zamjena drugih ugovornih strana u izvedenicama, pružatelja likvidnosti i bankovnog računa u slučaju njihova statusa neispunjavanja obveza, nesolventnosti i drugih utvrđenih događaja, prema potrebi.

8. Serviser ima stručno znanje u servisiranju izloženosti sličnih onima koje su sekuritizirane te primjereno dokumentirane i odgovarajuće politike, postupke i kontrolne mehanizme u vezi sa servisiranjem izloženosti.

9. Dokumentacija o transakciji utvrđuje jasne i sažete definicije, pravne lijekove i mjere u pogledu neurednosti u plaćanju i neispunjerenja obveza dužnika, restrukturiranja duga, otpusta duga, odgode plaćanja, razmaka između plaćanja, gubitaka, storniranja, povrata i drugih instrumenata za ispravljanje kvalitete imovine. U dokumentaciji o transakciji jasno se određuje prvenstvo plaćanja, događaji koji dovode do promjena u takvom prvenstvu plaćanja, kao i obveza da se takvi događaji prijave. Svaka promjena u prvenstvu plaćanja koja će značajano negativano utjecati na otplatu sekuritacijskih pozicija prijavljuje se ulagateljima bez nepotrebne odgode.

10. Dokumentacija o transakciji uključuje jasne odredbe kojima se omogućuje pravodobno rješavanje sukoba između različitih kategorija ulagatelja, glasačka su prava jasno definirana i dodijeljena imateljima obveznica te su odgovornosti povjerenika i drugih subjekata s fiducijskim dužnostima prema ulagateljima jasno utvrđene.

Članak 22.

Zahtjevi povezani s transparentnošću

1. Za izloženosti koje su u znatnoj mjeri slične onima koje se sekuritiziraju, inicijator i sponzor prije određivanja cijena potencijalnim ulagateljima stavlju na raspolaganje podatke o statičkom i dinamičkom učinku u pogledu neispunjavanja obveza i gubitaka, kao što su podaci o neuređenosti u plaćanju i neispunjenu obveza, te o izvorima tih podataka i činjenici na temelju koje se izloženosti smatraju sličnim. Tim podacima obuhvaća se razdoblje od najmanje pet godina.

2. Uzorak odnosnih izloženosti podlježe vanjskoj provjeri prije izdavanja vrijednosnih papira na temelju sekuritizacije koju provodi odgovarajuća neovisna stranka, koja provjerava i točnost podataka objavljenih u pogledu odnosnih izloženosti.

3. Prije određivanja cijene sekuritizacije inicijator ili sponzor stavlju na raspolaganje potencijalnim ulagateljima model novčanih tokova obveza u kojem je precizno predstavljen ugovorni odnos između odnosnih izloženosti te plaćanja koja se odvijaju između inicijatora, sponzora, ulagatelja, drugih trećih strana i SSPN-a, te nakon plaćanja stavljuj na taj model na raspolaganje ulagateljima trajno, a mogućim ulagateljima na zahtjev.

4. U slučaju sekuritizacije čije su odnosne izloženosti stambeni krediti ili krediti za kupnju automobila ili leasing automobila, inicijator i sponzor objavljaju dostupne informacije koje se odnose na okolišnu učinkovitost imovine koja se financira takvim stambenim kreditima ili kreditima za kupnju automobila ili leasingom automobila, u sklopu informacija koje se otkrivaju na temelju članka 7. stavka 1. prvog podstavka točke (a).

5. Inicijator i sponzor odgovorni su za poštovanje članka 7. Informacije koje se zahtijevaju člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) stavlju se na raspolaganje potencijalnim ulagateljima prije određivanja cijene na njihov zahtjev. Informacije koje se zahtijevaju člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkama od (b) do (d) stavlju se na raspolaganje prije određivanja cijene barem u obliku nacrta ili početnom obliku. Konačna dokumentacija stavlja se na raspolaganje ulagateljima najkasnije 15 dana nakon zaključenja transakcije.

ODJELJAK 2.

Zahtjevi za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu ABCP sekuritizaciju

Članak 23.

Jednostavna, transparentna i standardizirana ABCP sekuritizacija

1. Transakcija ABCP smatra se jednostavnom, transparentnom i standardiziranom kada je usklađena sa zahtjevima na razini transakcije iz članka 24.

2. Program ABCP smatra se jednostavnim, transparentnim i standardiziranim programom kada je usklađen sa zahtjevima iz članka 26. i kada sponzor programa ABCP ispunjava uvjete iz članka 25.

Za potrebe ovog odjeljka, „prodavatelj” znači „inicijator” ili „izvorni zajmodavac”.

3. Do 18. listopada 2018. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 donosi smjernice i preporuke o usklađenom tumačenju i primjeni zahtjeva određenih člancima 24. i 26. ove Uredbe.

Članak 24.

Zahtjevi na razini transakcije

1. SSPN stječe pravo na odnosne izloženosti putem stvarne prodaje ili ustupanja ili prijenosa s jednakim pravnim učinkom na način koji je provediv prema prodavatelju ili svakoj trećoj strani. Prijenos prava SSPN-u ne podlježe strogim odredbama o povratu sredstava u slučaju nesolventnosti prodavatelja.

2. Za potrebe stavka 1. sve od navedenoga smatra se strogim odredbama o povratu:

(a) odredbe kojima se likvidatoru ili prodavatelju omogućuje poništavanje prodaje odnosnih izloženosti isključivo na osnovi toga da je zaključena u određenom razdoblju prije objave nesolventnosti prodavatelja;

(b) odredbe prema kojima SSPN može spriječiti poništenje iz točke (a) samo ako može dokazati da u trenutku prodaje nije bio svjestan nesolventnosti prodavatelja.

3. Za potrebe stavka 1. odredbe o povratu sredstava u nacionalnim zakonima o nesolventnosti kojima se likvidatoru ili sudu omogućuje poništavanje prodaje odnosnih izloženosti u slučaju lažnih prijenosa, nepoštene pristranosti prema vjerovnicima ili prijenosā čija je namjena neprimjereno favoriziranje određenih vjerovnika u odnosu na druge vjerovnike ne smatraju se strogim odredbama o povratu sredstava.

4. Ako prodavatelj nije izvorni zajmodavac, stvarna prodaja ili ustupanje ili prijenos prodavatelju s jednakim pravnim učinkom odnosnih izloženosti, bez obzira na to jesu li takva stvarna prodaja ili ustupanje ili prijenos s jednakim pravnim učinkom izravni ili se odvijaju kroz jedan ili više posrednih koraka, ispunjavaju zahtjeve navedene u stavcima od 1. do 3.

5. Ako se prijenos odnosnih izloženosti provodi s pomoću ustupanja i usavršava nakon faze zaključivanja transakcije, pokretači navedenog usavršavanja uključuju barem sljedeće događaje:

(a) ozbiljno pogoršanje kreditne kvalitete prodavatelja;

(b) nesolventnost prodavatelja; i

(c) neispravljena kršenja ugovornih obveza od strane prodavatelja, uključujući i neispunjavanje obveza od strane prodavatelja.

6. Prodavatelj daje izjave i jamstva da, prema njegovim saznanjima, odnosne izloženosti uključene u sekuritizaciju nisu opterećene ili na neki drugi način u situaciji za koju se može predviđjeti da će na negativan način utjecati na provedivost stvarne prodaje ili ustupanja ili prijenosa s jednakim pravnim učinkom.

7. Odnosne izloženosti koje je prodavatelj prenio na SSPN ili mu ih ustupio ispunjavaju prethodno utvrđene, jasne i dokumentirane kriterije prihvatljivosti kojima se ne dopušta aktivno upravljanje portfeljima tih izloženosti na diskrecijskoj osnovi. Za potrebe ovog stavka zamjena izloženosti kojima se krše izjave i jamstva ne smatra se aktivnim upravljanjem portfeljima. Izloženosti prenesene na SSPN nakon zaključivanja transakcije ispunjavaju kriterije prihvatljivosti primijenjene na izvorne odnosne izloženosti.

8. Odnosne izloženosti ne uključuju nikakve sekuritizacijske pozicije.

9. Odnosne izloženosti prenose se na SSPN nakon odabira bez nepotrebne odgode te ne uključuju, u trenutku odabira, izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza u smislu članka 178. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili izloženosti dužniku ili jامcu smanjene kreditne sposobnosti, koji je, prema saznanjima inicijatora ili izvornog zajmodavca:

(a) proglašen nesolventnim ili je sud njegovim vjerovnicima dodijelio konačno pravo na ovrhu ili materijalnu odštetu protiv čega nije dopuštena žalba kao posljedicu izostanka plaćanja u roku od tri godine prije datuma iniciranja sekuritizacije ili je bio podvrgnut procesu restrukturiranja duga s obzirom na njegove neprihodujuće izloženosti u roku od tri godine prije datuma prijenosa ili ustupanja odnosnih izloženosti SSPN-u, osim ako:

i. restrukturirana odnosna izloženost nije uključivala nove zaostatke s plaćanjem od datuma restrukturiranja koje se moralo provesti najmanje godinu dana prije datuma prijenosa ili dodjele odnosnih izloženosti SSPN-u; i

ii. informacije koje je dostavio inicijator, sponzor ili SSPN u skladu s člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) i točkom (e) podtočkom i. eksplicitno utvrđuju udio restrukturiranih odnosnih izloženosti, vrijeme i detalje restrukturiranja kao i njihovu kvalitetu od datuma restrukturiranja;

(b) bio, u trenutku inicijacije, kada je primjenjivo, u javnoj kreditnoj evidenciji osoba s nepovoljnom kreditnom prošlosti ili, ako takva javna kreditna evidencija ne postoji, drugoj kreditnoj evidenciji koja je dostupna inicijatoru ili izvornom zajmodavcu; ili

(c) ima kreditnu procjenu ili kreditnu ocjenu koja upućuje na to da je rizik od neizvršenja ugovorno dogovorenih plaćanja znatno viši od usporedivih izloženosti koje drži inicijator i koje nisu sekuritizirane.

10. Dužnici su do trenutka prijenosa izloženosti izvršili barem jedno plaćanje, osim u slučaju obnovljivih sekuritizacija osiguranih izloženostima plativima u jednom obroku ili s dospijećem kraćim od jedne godine, uključujući, bez ograničenja, mjesecačna revolving kredita.

11. Otplata imatelja sekuritizacijskih pozicija neće se strukturirati tako da uglavnom ovisi o prodaji imovine kojom se osiguravaju odnosne izloženosti. Time se ne sprječava naknadna obnova ili refinanciranje te imovine.

Otplata imatelja sekuritizacijskih pozicija čije su odnosne izloženosti osigurane imovinom čija je vrijednost zajamčena ili čiji je rizik potpuno smanjen zahvaljujući obvezi otkupa od strane prodavatelja imovine kojom se osiguravaju odnosne izloženosti ili od strane neke druge treće strane ne ovisi o prodaji imovine kojom se osiguravaju te odnosne izloženosti.

12. Na odgovarajući se način smanjuju rizici kamatnih stopa i valutni rizici koji proizlaze iz sekuritizacije i objavljuju se sve mjere poduzete u tom smislu. Osim za potrebe zaštite od rizika kamatnih stopa ili od valutnog rizika SSPN ne sklapa ugovore o izvedenicama te osigurava da skup odnosnih izloženosti ne uključuje izvedenice. Te su izvedenice zajamčene i dokumentirane u skladu sa zajedničkim standardima u području međunarodnih finansija.

13. Dokumentacija o transakciji utvrđuje jasne i sažete definicije, pravne lijekove i mjere u pogledu neurednosti u plaćanju i neispunjerenja obveza dužnika, restrukturiranja duga, otpusta duga, odgode plaćanja, razmaka između plaćanja, gubitaka, storniranja, povrata i drugih instrumenata za ispravljanje kvalitete imovine. U dokumentaciji o transakciji jasno se određuje prvenstvo plaćanja, događaji koji dovode do promjena u takvom prvenstvu plaćanja, kao i obveza da se takvi događaji prijave. Svaka promjena u prvenstvu plaćanja koja će značajno negativno utjecati na otplate sekuritizacijskih pozicija prijavljuje se ulagateljima bez nepotrebne odgode.

14. Za izloženosti koje su u znatnoj mjeri slične onima koje se sekuritiziraju, inicijator i sponzor prije određivanja cijena potencijalnim ulagateljima stavljaju na raspolaganje podatke o statickom i dinamičkom učinku u pogledu neispunjavanja obveza i gubitaka, kao što su podaci o neurednosti u plaćanju i neispunjerenju obveza, te o izvorima tih podataka i činjenici na temelju koje se izloženosti smatraju sličnim. Ako sponzor nema pristup takvim podacima za izloženosti koje su u znatnoj mjeri slične onima koje se sekuritiziraju, od prodavatelja dobiva pristup podacima, na statickom ili dinamičkom temelju, kao što su podaci o neurednosti u plaćanju i neispunjerenju obveza. Svim tim podacima obuhvaća se razdoblje od najmanje pet godina, osim za podatke koji se odnose na potraživanja od kupaca i druga kratkoročna potraživanja za koje je razdoblje promatrana najmanje tri godine.

15. Transakcije ABCP osigurane su skupom odnosnih izloženosti koje su homogene prema vrsti imovine, uzimajući u obzir obilježja u vezi s novčanim tokovima različitih vrsta imovine, među ostalim njihova ugovorna obilježja te obilježja u vezi s kreditnim rizikom i plaćanjem unaprijed. Skupom odnosnih izloženosti obuhvaćena je samo jedna vrsta imovine.

Skup odnosnih izloženosti ima preostalo ponderirano prosječno trajanje od najviše jedne godine, a nijedna od odnosnih izloženosti nema preostali rok do dospijeća dulji od tri godine.

Odstupajući od drugog podstavka, za transakcije skupova kredita za kupnju automobila, leasing automobila te leasing opreme imaju preostalo ponderirano prosječno trajanje od najviše tri i pol godine, a nijedna od odnosnih izloženosti ne smije imati preostali rok do dospijeća dulji od šest godina.

Odnosne izloženosti ne uključuju zajmove osigurane stambenom ili poslovnom hipotekom ili stambene kredite za koje se u cijelosti jamči, kako je navedeno u članku 129. stavku 1. prvom podstavku točki (e) Uredbe (EU) br. 575/2013. Odnosne izloženosti sadržavaju obveze koje su ugovorno obvezujuće i izvršive, s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnike, s definiranim tokovima plaćanja povezanim s najmom, glavnicom, kamatama ili povezanim s bilo kojim drugim pravom na prihod od imovine na kojem se temelje takva plaćanja. Odnosne izloženosti mogu proizvesti prihod i prodajom bilo koje financirane imovine ili imovine u leasingu. Odnosne izloženosti ne uključuju prenosive vrijednosne papire, kako su definirani člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Direktive 2014/65/EU osim korporativnih obveznicakoje nisu uvrštene na mjestu trgovanja.

16. Sva plaćanja kamate po referentnoj stopi u okviru transakcije ABCP imovine i obveza temelje se na općim tržišnim kamatnim stopama ili općim sektorskim stopama prilagođenima trošku sredstava, ali ne upućuju na složene formule ili izvedenice. Plaćanja kamate po referentnoj stopi u okviru obveza transakcije ABCP mogu se temeljiti na kamatnim stopama prilagođenima trošku sredstava programa ABCP.

17. U slučaju neispunjavanja obveza prodavatelja ili ubrzanja plaćanja:

- (a) nikakav iznos gotovine ne zadržava se u SSPN-u osim koliko je potrebno kako bi se osiguralo operativno funkciranje SSPN-a ili uredna otplata ulagatelja u skladu s ugovornim uvjetima sekuritizacije osim ako iznimne okolnosti zahtijevaju da se neki iznos zadrži da bi se iskoristio, u najboljem interesu ulagatelja, za troškove radi izbjegavanja pogoršanja kreditne kvalitete odnosnih izloženosti;
- (b) primici glavnice iz odnosnih izloženosti prenose se na ulagatelje koji drže sekuritizacijsku poziciju postupnom isplatom sekuritizacijskih pozicija, kako je utvrđeno nadređenošću sekuritizacijske pozicije; i
- (c) nijednom se odredbom neće zahtijevati automatska likvidacija odnosnih izloženosti po tržišnoj vrijednosti.

18. Odnosne izloženosti iniciraju se u uobičajenom poslovanju prodavatelja u skladu sa standardima odobravanja plasmana koji nisu manje strogi od onih koje prodavatelj primjenjuje u trenutku iniciranja sličnih izloženosti koje nisu sekuritizirane. Standardi odobravanja plasmana u skladu s kojima se iniciraju odnosne izloženosti i bilo kakve značajne promjene prijašnjih standarda odobravanja plasmana u potpunosti se objavljaju sponzoru i drugim strankama koje su izravno izložene transakciji ABCP bez nepotrebne odgode. Prodavatelj posjeduje stručno znanje u području iniciranja izloženosti sličnih onima koje se sekuritiziraju.

19. Kada je transakcija ABCP obnovljiva sekuritizacija, dokumentacija o transakciji uključuje pokretače za završetak razdoblja obnove, uključujući barem sljedeće:

- (a) pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti do ili ispod prethodno utvrđenog praga; i
- (b) nastanak događaja povezanog s nesolventnosti u pogledu prodavatelja ili servisera.

20. U dokumentaciji o transakciji jasno se navodi sljedeće:

- (a) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti sponzora, servisera i povjerenika, ako postoji, i drugih pružatelja pomoćnih usluga;
- (b) postupci i odgovornosti potrebni kako bi se osiguralo da status neispunjavanja obveza ili nesolventnost servisera ne dovedu do prekida servisiranja;
- (c) odredbe kojima se osigurava zamjena drugih ugovornih strana u izvedenicama i bankovnog računa u slučaju njihova statusa neispunjavanja obveza, nesolventnosti i, prema potrebi, drugih utvrđenih događaja, i
- (d) načini na koje sponzor ispunjava zahtjeve iz članka 25. stavka 3.

21. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, razvija nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se detaljnije utvrđuje koje se odnosne izloženosti iz stavka 15. smatraju homogenima.

EBA podnosi Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 25.

Sponzor programa ABCP

1. Sponzor programa ABCP kreditna je institucija nad kojom se provodi nadzor u skladu s Direktivom 2013/36/EU.
2. Sponzor programa ABCP pružatelj je likvidnosne linije i pruža potporu svim sekuritizacijskim pozicijama na razini programa ABCP pokrivanjem svih likvidnosnih i kreditnih rizika i svih značajnih razrjeđivačkih rizika sekuritiziranih izloženosti kao i svih drugih troškova na razini transakcije i na razini programa ako su potrebni kako bi se ulagatelju zajamčila potpuna isplata bilo kojeg iznosa u okviru ABCP-a putem takve potpore. Sponzor ulagateljima objavljuje opis potpore pružene na razini transakcije, uključujući opis pruženih likvidnosnih linija.
3. Prije nego što može sponzorirati program ABCP STS, kreditna institucija dokazuje svojem nadležnom tijelu da njezina uloga u skladu sa stavkom 2. ne ugrožava njezinu solventnost i likvidnost, čak ni u slučaju ekstremno stresnih situacija na tržištu.

Zahtjev iz prvog podstavka ovog stavka smatra se ispunjenim ako nadležno tijelo na temelju preispitivanja i ocjene iz članka 97. stavka 3. Direktive 2013/36/EU utvrdi da aranžmani, strategije, postupci i mehanizmi koje ta kreditna institucija provodi te jamstveni kapital i likvidnost koje posjeduje jamče dobro upravljanje i pokrivanje njezinih rizika.

4. Sponzor provodi vlastitu dubinsku analizu i provjerava usklađenost sa zahtjevima iz članka 5. stavaka 1. i 3. ove Uredbe, ovisno o slučaju. Također provjerava ima li prodavatelj uspostavljenu sposobnost servisiranja i postupke naplate koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 265. stavka 2. točaka od (h) do (p) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama.

5. Prodavatelj, na razini transakcije, ili sponzor, na razini programa ABCP, zadovoljavaju zahtjev za zadržavanje rizika iz članka 6.

6. Sponzor je odgovoran za usklađenost s člankom 7. na razini programa ABCP te za stavljanje na raspolažanje potencijalnim ulagateljima prije određivanja cijene i na njihov zahtjev:

(a) zbirnih informacija kako to zahtijeva članak 7. stavak 1. prvi podstavak točka (a); i

(b) informacija kako to zahtijeva članak 7. stavak 1. prvi podstavak točke od (b) do (e)..

7. Ako sponzor ne obnovi obvezu financiranja likvidnosne linije prije njezina isteka, likvidnosna linija se povlači, a dospjeli se vrijednosni papiri isplaćuju.

Članak 26.

Zahtjevi na razini programa

1. Sve transakcije ABCP u okviru programa ABCP ispunjavaju zahtjeve iz članka 24. stavaka od 1. do 8. i stavaka od 12. do 20.

Najviše 5 % ukupnog iznosa izloženosti koje su temelj transakcija ABCP i koje se financiraju iz programa ABCP mogu privremeno ne ispunjavati zahtjeve iz članka 24. stavaka 9., 10. i 11., a da time ne utječu na STS oznaku programa ABCP.

Za potrebe drugog podstavka ovog stavka uzorak odnosnih izloženosti redovito podliježe vanjskoj provjeri usklađenosti koju provodi odgovarajuća neovisna stranka.

2. Preostalo ponderirano prosječno trajanje odnosnih izloženosti programa ABCP nije dulje od dvije godine.

3. Sponzor u potpunosti osigurava program ABCP u skladu s člankom 25., stavkom 2.

4. Program ABCP ne sadržava resekuritizacije, a kreditnim poboljšanjem ne uspostavlja se druga razina tranširanja na programskoj razini.

5. Vrijednosni papiri koje izdaje program ABCP ne uključuju opcije kupnje, odredbe o produženju ili druge odredbe koje utječu na njihovo konačno dospijeće, ako te opcije ili odredbe mogu biti iskorištene prema odluci prodavatelja, sponzora ili SSPN-a.

6. Na odgovarajući način smanjuju se rizici kamatnih stopa i valutni rizici koji se pojavljuju na razini programa ABCP i objavljaju se sve mјere poduzete u tom smislu. Osim za potrebe zaštite rizika kamatnih stopa ili valutnog rizika SSPN ne sklapa ugovore o izvedenicama te osigurava da skup odnosnih izloženosti ne uključuje izvedenice. Te su izvedenice zajamčene i dokumentirane u skladu sa zajedničkim standardima u području međunarodnih finansija.

7. U dokumentaciji povezanoj s programom ABCP jasno se navodi sljedeće:

(a) odgovornosti povjerenika i drugih subjekata s fiducijskim dužnostima, ako postoje, prema ulagateljima;

(b) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti sponzora koji ima stručno znanje u području odobravanja kredita, povjerenika, ako postoji, i drugih pružatelja pomoćnih usluga;

(c) postupci i odgovornosti potrebni kako bi se osiguralo da status neispunjavanja obveza ili nesolventnost servisera ne dovedu do prekida servisiranja;

- (d) odredbe za zamjenu drugih ugovornih strana u izvedenicama i bankovnog računa na razini programa ABCP u slučaju njihova statusa neispunjavanja obveza, nesolventnosti i drugih utvrđenih događaja, ako likvidnosna linija ne pokriva takve događaje;
- (e) u slučaju utvrđenih događaja, statusa neispunjavanja obveza ili nesolventnosti sponzora osiguravaju se korektivne mjere kako bi se, prema potrebi, postigla kolateraliziranost obveze financiranja ili zamjena pružatelja likvidnosne linije; i
- (f) ako sponzor ne obnovi obvezu financiranja likvidnosne linije prije njezina isteka, likvidnosna linija se povlači, a dospjeli se vrijednosni papiri isplaćuju.

8. Serviser ima stručno znanje u servisiranju izloženosti sličnih onima koje su sekuritizirane te primjereno dokumentirane politike, postupke i kontrolne mehanizme u vezi sa servisiranjem izloženosti.

ODJELJAK 3.

STS obavijest

Članak 27.

Zahtjevi u vezi sa STS obaviješću

1. Inicijator i sponzori zajednički obavešćuju ESMA-u s pomoću obrasca iz stavka 7. ovog članka ako sekuritizacija ispunjava zahtjeve iz članaka od 19. do 22. ili članaka od 23. do 26. („STS obavijest“). U slučaju programa ABCP sponzor je odgovoran za obavješćivanje o tom programu te, u okviru tog programa, za to da su transakcije ABCP usklađene s člankom 24.

STS obavijest uključuje objašnjenje inicijatora i sponzora o tome kako je postignuta usklađenost sa svakim od STS kriterija navedenih u člancima od 20. do 22. ili člancima 24. i 26.

ESMA objavljuje STS obavijest na svojim službenim internetskim stranicama u skladu sa stavkom 5. Inicijatori i sponzori sekuritizacije obavešćuju svoja nadležna tijela o STS obavijesti i među sobom određuju subjekt koji će biti prva osoba za kontakt za ulagatelje i nadležna tijela.

2. Inicijator, sponzor ili SSPN smiju se služiti uslugama treće strane ovlaštene u skladu s člankom 28. za provjeru usklađenosti sekuritizacije s člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26. Međutim, uporaba takvih usluga ni u kojim okolnostima ne utječe na odgovornost inicijatora, sponzora ili SSPN-a u pogledu njihovih pravnih obveza u skladu s ovom Uredbom. Uporaba takvih usluga ne utječe na obveze nametnute institucijskim ulagateljima kako je navedeno u članku 5.

Kada se inicijator, sponzor ili SSPN koriste uslugama treće strane koja je u skladu s člankom 28. ovlaštena procijeniti usklađenost sekuritizacije s člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26., STS obavijest obuhvaća izjavu da je usklađenost s STS kriterijima potvrđila ta ovlaštena treća strana. Obavijest obuhvaća naziv ovlaštene treće strane, mjesto njezina nastana i naziv nadležnog tijela koje ju je ovlastilo.

3. Ako inicijator ili izvorni zajmodavac nije kreditna institucija ili investicijsko društvo, kako je definirano u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, s poslovnim nastanom u Uniji, obavijest iz stavka 1. ovog članka popraćena je sljedećim:

- (a) potvrdom inicijatora ili izvornog zajmodavca da kredite odobrava na temelju pouzdanih i dobro definiranih kriterija i jasno ustanovljenih postupaka za odobravanje, izmjerenje, obnavljanje i financiranje kredita te da inicijator ili izvorni zajmodavac ima uspostavljene učinkovite sustave za primjenu tih postupaka u skladu s člankom 9. ove Uredbe; i
- (b) izjavom inicijatora ili izvornog zajmodavca o tome je li odobrenje kredita navedeno u točki (a) podložno nadzoru.

4. Inicijator i sponzor odmah obavešćuju ESMA-u i informiraju svoje nadležno tijelo ako sekuritizacija više ne ispunjava zahtjeve iz članaka od 19. do 22. ili članaka od 23. do 26.

5. ESMA na svojim službenim internetskim stranicama navodi popis svih sekuritizacija za koje su je inicijatori i sponzori obavijestili da ispunjavaju zahtjeve iz članaka od 19. do 22. ili članaka od 23. do 26. ESMA na taj popis odmah dodaje svaku sekuritizaciju o kojoj je tako obaviještena te ažurira popis ako se sekuritizacije više ne smatraju jednostavnim, transparentnim i standardiziranim sekuritizacijama nakon odluke nadležnog tijela ili obavijesti inicijatora ili sponzora. Ako je nadležno tijelo izreklo administrativne sankcije u skladu s člankom 32., ono o tome odmah obaveješće ESMA-u. ESMA na popisu odmah navodi da je nadležno tijelo izreklo administrativne sankcije u pogledu dotične sekuritizacije.

6. ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima se pobliže utvrđuju informacije koje su inicijator, sponzor i SSPN obvezni pružiti kako bi ispunili obveze iz stavka 1.

ESMA podnosi Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

7. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti provedbe ove Uredbe, ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda radi utvrđivanja obrazaca koje treba rabiti za pružanje informacija iz stavka 6.

ESMA Komisiji dostavlja navedeni nacrt provedbenih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 28.

Treća strana koja provjerava STS usklađenost

1. Nadležno tijelo ovlašćuje treću stranu iz članka 27. stavka 2. za procjenu usklađenosti sekuritizacija sa STS kriterijima iz članaka od 19. do 22. ili članaka od 23. do 26. Nadležno tijelo izdaje odobrenje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) treća strana naplaćuje samo nediskriminirajuće naknade utemeljene na troškovima inicijatorima, sponzorima i SSPN-ima uključenima u sekuritizacije koje treća strana procjenjuje bez razlikovanja naknada ovisno o rezultatima procjene ili povezanog s njima;
- (b) treća strana nije ni regulirani subjekt kako je definiran u članku 2. točki 4. Direktive 2002/87/EZ ni agencija za kreditni reiting kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki (b) Uredbe (EZ) br. 1060/2009, a obavljanje drugih aktivnosti treće strane ne ugrožava neovisnost ni integritet njezine procjene;
- (c) treća strana ne smije pružati nikakav oblik savjetodavnih, revizijskih ili jednakovrijednih usluga inicijatoru, sponzoru ili SSPN-u uključenom u sekuritizacije koje treća strana procjenjuje;
- (d) članovi upravljačkog tijela treće strane imaju stručne kvalifikacije, znanje i iskustvo prikladne za zadaću treće strane te imaju dobar ugled i integritet;
- (e) upravljačko tijelo treće strane uključuje barem trećinu, ali najmanje dvojicu, neovisnih direktora;
- (f) treća strana poduzima sve potrebne korake kako bi osigurala da na provjeru STS usklađenosti ne utječu postojeći ili potencijalni sukobi interesa ili poslovni odnos u kojem sudjeluje treća strana, njezini dioničari ili članovi, rukovoditelji, zaposlenici ili bilo koja druga fizička osoba čije su usluge na raspolaganju ili pod kontrolom treće strane. U tu svrhu treća strana uspostavlja, održava, provodi i dokumentira učinkovit sustav unutarnje kontrole kojim se uređuje provedba politika i postupaka za utvrđivanje i sprečavanje mogućih sukoba interesa. Mogući ili postojeći sukobi interesa koji su utvrđeni uklanjaju se ili ublažavaju te objavljaju bez odgode. Treća strana uspostavlja, održava, provodi i dokumentira odgovarajuće postupke i procese za osiguravanje neovisnosti provjere STS usklađenosti. Treća strana periodično nadzire i preispituje te politike i postupke kako bi ocijenila njihovu učinkovitost i potrebu za njihovim ažuriranjem; i
- (g) treća strana može dokazati da ima odgovarajuće operativne mjere zaštite i unutarnje postupke koji joj omogućuju provjeru STS usklađenosti.

Nadležno tijelo povlači odobrenje kada smatra da treća strana materijalno ne udovoljava prvom podstavku.

2. Treća strana koja je ovlaštena u skladu sa stavkom 1. obavješćuje svoje nadležno tijelo bez odgode o svim značajnim promjenama informacija koje su dostavljene u skladu s tim stavkom ili bilo kojim drugim promjenama za koje bi se moglo razumno smatrati da utječu na procjenu njezina nadležnog tijela.

3. Nadležno tijelo može trećoj strani iz stavka 1. naplatiti naknade utemeljene na troškovima kako bi pokrilo potrebne izdatke za procjenu zahtjeva za odobrenje i naknadno praćenje usklađenosti s uvjetima navedenima u stavku 1.

4. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda za informacije koje se moraju dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za odobrenje treće strane u skladu sa stavkom 1.

ESMA Komisiji dostavlja navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE 5.

NADZOR

Članak 29.

Određivanje nadležnih tijela

1. Ispunjavanje obveza iz članka 5. ove Uredbe nadziru sljedeća nadležna tijela u skladu s ovlastima koje su im dodijeljene odgovarajućim pravnim aktima:

- (a) za društva za osiguranje i društva za reosiguranje, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 13. točkom 10. Direktive 2009/138/EZ;
- (b) za upravitelje alternativnih investicijskih fondova, odgovorno nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 44. Direktive 2011/61/EU;
- (c) za UCITS-e i društva za upravljanje UCITS-ima, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 97. Direktive 2009/65/EZ;
- (d) za institucije za strukovno mirovinsko osiguranje, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 6. točkom (g) Direktive 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
- (e) za kreditne institucije ili investicijska društva, nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 4. Direktive 2013/36/EU, uključujući ESB u pogledu posebnih zadaća koje su im dodijeljene Uredbom (EU) br. 1024/2013.

2. Nadležna tijela odgovorna za nadzor sponzora u skladu s člankom 4. Direktive 2013/36/EU, uključujući ESB u pogledu posebnih zadaća koje su im dodijeljene Uredbom (EU) br. 1024/2013, nadziru da se sponzori pridržavaju obveza utvrđenih u člancima 6., 7., 8. i 9. ove Uredbe.

3. Kada se nadzor inicijatora, izvornih zajmodavaca i SSPN-a provodi u skladu s direktivama 2003/41/EZ, 2009/65/EZ, 2009/138/EZ, 2011/61/EU i 2013/36/EU te Uredbom (EU) br. 1024/2013, odgovarajuća nadležna tijela odredena na temelju navedenih akata, uključujući ESB u pogledu posebnih zadaća koje su im dodijeljene Uredbom (EU) br. 1024/2013, nadziru pridržavanje obveza utvrđenih u člancima 6., 7., 8. i 9. ove Uredbe.

4. Za inicijatore, izvorne zajmodavce i SSPN-e s poslovnim nastanom u Uniji i koji nisu obuhvaćeni zakonodavnim aktima Unije iz stavka 3. države članice određuju jedno nadležno tijelo ili više njih kako bi nadzirala poštovanje obveza iz članka 6., 7., 8. i 9. Države članice do 1. siječnja 2019. obavješćuju Komisiju i ESMA-u o određivanju nadležnih tijela u skladu s ovim stavkom. Ta se obveza ne primjenjuje u odnosu na one subjekte koji samo prodaju izloženosti u okviru programa ABCP ili druge transakcije ili sheme sekuritizacije te ne iniciraju aktivno izloženosti u primarnu svrhu njihove redovite sekuritizacije.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 235, 23.9.2003., str. 10.).

5. Države članice određuju jedno nadležno tijelo ili više njih kako bi nadzirala usklađenost inicijatora, sponzora i SSPN-a s člancima od 18. do 27. i usklađenost trećih strana s člankom 28. Države članice do 18. siječnja 2019. obavješćuju Komisiju i ESMA-u o određivanju nadležnih tijela u skladu s ovim stavkom.

6. Stavak 5. ovog članka ne primjenjuje se u odnosu na one subjekte koji samo prodaju izloženosti u okviru programa ABCP ili druge transakcije ili sheme sekuritizacije te ne inciraju aktivno izloženosti u primarnu svrhu njihove redovite sekuritizacije. U takvim slučajevima inicijator ili sponzor provjeravaju ispunjavaju li ti subjekti relevantne obveze iz članka od 18. do 27.

7. ESMA osigurava dosljednu primjenu i provedbu obvezā navedenih u člancima od 18. do 27. ove Uredbe u skladu sa zadaćama i ovlastima određenima u Uredbi (EU) br. 1095/2010. ESMA prati tržište sekuritizacije u Uniji u skladu s člankom 39. Uredbe(EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ i, prema potrebi, primjenjuje privremene ovlasti za intervencije u skladu s člankom 40. Uredbe (EU) br. 600/2014.

8. ESMA na svojim internetskim stranicama objavljuje i ažurira popis nadležnih tijela iz ovog članka.

Članak 30.

Ovlasti nadležnih tijela

1. Svaka država članica osigurava da nadležno tijelo određeno u skladu s člankom 29. stavcima od 1. do 5. ima potrebne ovlasti u području nadzora, istrage i sankcioniranja za ispunjavanje svojih dužnosti u okviru ove Uredbe.

2. Nadležna tijela redovito preispituju aranžmane, postupke i mehanizme koje su inicijatori, sponzori, SSPN-i i izvorni zajmodavci primijenili radi usklađivanja s ovom Uredbom.

Preispitivanje iz prvog podstavka uključuje:

(a) procese i mehanizme za kontinuirano ispravno mjerjenje i zadržavanje značajnog neto ekonomskog udjela, prikupljanje i pravodobno objavljivanje svih informacija koje je potrebno staviti na raspolaganje u skladu s člankom 7. i kriterije za odobravanje kredita u skladu s člankom 9.

(b) za STS sekuritizacije koje nisu dio programa ABCP, procese i mehanizme za osiguravanje usklađenosti s člankom 20. stavcima od 7. do 12., člankom 21. stavkom 7. i člankom 22.; i

(c) za STS sekuritizacije koje su dio programa ABCP, procese i mehanizme za osiguravanje, u odnosu na transakcije ABCP, usklađenosti s člankom 24. i, u odnosu na programe ABCP, usklađenosti s člankom 26. stavcima 7. i 8.

3. Nadležna tijela zahtijevaju da se rizici koji proizlaze iz sekuritacijskih transakcija, uključujući reputacijske rizike, ocjenjuju i rješavaju s pomoću odgovarajućih politika i postupaka inicijatora, sponzora, SSPN-a i izvornih zajmodavaca.

4. Nadležno tijelo nadzire, ako je primjenjivo, posebne učinke koje sudjelovanje na tržištu sekuritizacije ima na stabilnost finansijske institucije koja djeluje kao izvorni zajmodavac, inicijator, sponzor ili ulagatelj u sklopu svojeg bonitetnog nadzora u području sekuritizacije, uzimajući u obzir i ne dovodeći u pitanje strožu sektorskiju regulaciju:

(a) veličinu zaštitnih slojeva kapitala;

(b) veličinu zaštitnih slojeva likvidnosti; i

(c) likvidnosni rizik za ulagatelje zbog ročne neusklađenosti njihova finaciranja i ulaganja.

Ako nadležno tijelo utvrdi značajan rizik za finansijsku stabilnost finansijske ustanove ili finansijskog sustava u cijelosti, neovisno o njegovim obvezama u skladu s člankom 36., ono poduzima mjere za ublažavanje tih rizika, izvješćuje o svojim nalazima određeno tijelo nadležno za makrobonitetne instrumente u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 i ESRB.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima finansijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).

5. Nadležno tijelo nadzire sva moguća zaobilaženja obveza iz članka 6. stavka 2. i osigurava da se primjenjuju sankcije u skladu s člancima 32. i 33.

Članak 31.

Makrobonitetni nadzor tržišta sekuritizacije

1. ESRB u granicama svojih ovlasti odgovoran je za makrobonitetni nadzor tržišta sekuritizacije Unije.

2. ESRB stalno nadzire razvoj događaja na tržištima sekuritizacije kako bi doprinio sprečavanju ili smanjivanju sistemskih rizika za finansijsku stabilnost u Uniji koji proizlaze iz kretanja unutar finansijskog sustava i vodeći računa o makroekonomskim kretanjima, a kako bi se izbjegla razdoblja rasprostranjenih finansijskih poteškoća. Ako to ESRB smatra potrebnim, ili barem svake tri godine, kako bi se istaknuli rizici za finansijsku stabilnost, ESRB u suradnji s EBA-om objavljuje izvješće o utjecaju tržišta sekuritizacije na finansijsku stabilnost. Ako uoči značajne rizike, ESRB dostavlja upozorenja i, prema potrebi, izdaje preporuke za korektivne mjere Komisiji, ESA-ma i državama članicama kao odgovor na te rizike na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, među ostalim u vezi s prikladnosti prilagodbe razina zadрžavanja rizika ili poduzimanjem drugih makrobonitetnih mera. U skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010 Komisija, ESA-e i države članice obavešćuju ESRB, Europski parlament i Vijeće o mjerama poduzetima kao odgovor na preporuku te pružaju odgovarajuće opravdanje za sva nepostupanja u roku od tri mjeseca od datuma slanja preporuke adresatima.

Članak 32.

Administrativne sankcije i korektivne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide i izriču kaznene sankcije u skladu s člankom 34., države članice utvrđuju pravila za odgovarajuće administrativne sankcije, u slučaju nemara ili namjerne povrede i korektivne mjeru, primjenjive barem na situacije za koje vrijedi sljedeće:

- (a) inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac nije ispunio zahtjeve određene u članku 6.;
- (b) inicijator, sponzor ili SSPN nije ispunio zahtjeve određene u članku 7.;
- (c) inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac nije ispunio kriterije određene u članku 9.;
- (d) inicijator, sponzor ili SSPN nije ispunio zahtjeve određene u članku 18.;
- (e) sekuritizacija ima oznaku STS, a inicijator, sponzor ili SSPN te sekuritizacije nije ispunio zahtjeve određene u člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26.;
- (f) inicijator ili sponzor izda obmanjujuću obavijest na temelju članka 27. stavkom 1.;
- (g) inicijator ili sponzor nije ispunio zahtjeve i određene u članka članku 27. stavku 4.; ili
- (h) treća strana koja je ovlaštena u skladu s člankom 28. nije uspjela obavijestiti o značajnim promjenama informacija koje su dostavljene u skladu s člankom 28. stavkom 1. ili bilo kojim drugim promjenama za koje bi se moglo razumno smatrati da utječu na procjenu njezina nadležnog tijela.

Države članice osiguravaju i učinkovitu provedbu administrativnih sankcija i/ili korektivnih mjeru.

Te mjeru i sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Države članice dodjeljuju nadležnim tijelima ovlast za primjenu barem sljedećih sankcija i mjer u slučaju povreda iz stavka 1.:

- (a) javnog upozorenja u kojem se navodi identitet fizičke ili pravne osobe i priroda povrede u skladu s člankom 37.;
- (b) naloga kojim se fizičkoj ili pravnoj osobi nalaže da prekine takvo postupanje i da takvo postupanje više ne ponovi;
- (c) privremene zabrane obavljanja upravljačke funkcije u takvim društvima bilo kojem članu upravljačkog tijela inicijatoru, sponzoru ili SSPN-u ili bilo kojoj fizičkoj osobi, koji se smatraju odgovornima za povredu;

- (d) u slučaju povrede iz ovog članka stavka 1. prvog podstavka točke (e) ili (f), privremene zabrane inicijatoru i sponzoru obavješćivanja na temelju članka 27. stavka 1. da sekuritizacija ispunjava uvjete utvrđene člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26.;
- (e) u slučaju fizičke osobe, maksimalnih administrativnih novčanih sankcija u iznosu od najmanje 5 000 000 EUR ili, u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, u odgovarajućoj vrijednosti u nacionalnoj valuti na dan 17. siječnja 2018.;
- (f) u slučaju pravne osobe, najviših administrativnih novčanih sankcija u iznosu od najmanje 5 000 000 EUR ili, u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, u odgovarajućoj vrijednosti u nacionalnoj valuti na dan 17. siječnja 2018., ili do 10 % ukupnog godišnjeg neto prometa te pravne osobe u skladu s posljednjim raspoloživim finansijskim izvještajima koje je odobrilo upravljačko tijelo; ako je pravna osoba matično društvo ili društvo kći matičnog društva koje mora sastavljati konsolidirane finansijske izvještaje u skladu s Direktivom 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, odgovarajući ukupni neto godišnji promet jest ukupni neto godišnji promet ili odgovarajuća vrsta prihoda prema relevantnim računovodstvenim zakonodavnim aktima, u skladu s posljednjim raspoloživim konsolidiranim izvještajima koje je odobrilo upravljačko tijelo krajnjeg matičnog društva;
- (g) maksimalne administrativne novčane sankcije u iznosu koji je barem dvostruko viši od iznosa koristi ostvarene povredom kada je tu korist moguće utvrditi, čak i ako ona prelazi maksimalne iznose iz točaka (e) i (f);
- (h) u slučaju povrede iz ovog članka stavka 1. prvog podstavka točke (f), privremenog povlačenja odobrenja iz članka 28. trećim stranama koje su ovlaštene za provjeru usklađenosti sekuritizacije s člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26.

3. Ako se odredbe iz prvog stavka primjenjuju na pravne osobe, države članice dodjeljuju nadležnim tijelima ovlasti za primjenu administrativnih sankcija i korektivnih mjera utvrđenih u stavku 2., ovisno o uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom, na članove upravljačkog tijela i na druge osobe koje su na temelju nacionalnog prava odgovorne za povredu.

4. Države članice osiguravaju da su sve odluke kojima se izriču administrativne sankcije ili korektivne mjere iz stavka 2. propisno obrazložene i podliježu pravu žalbe.

Članak 33.

Izvršavanje ovlasti za izricanje administrativnih sankcija i korektivnih mjera

1. Nadležna tijela izvršavaju ovlasti za izricanje administrativnih sankcija i korektivnih mjera iz članka 32. u skladu sa svojim nacionalnim pravnim okvirima, prema potrebi:

- (a) izravno;
- (b) u suradnji s drugim tijelima;
- (c) pod vlastitom odgovornošću delegiranjem drugim tijelima;
- (d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

2. Pri utvrđivanju vrste i razine administrativnih sankcija ili korektivnih mjera koje se izriču u skladu s člankom 32. nadležna tijela uzimaju u obzir do koje je mjere povreda namjerna ili proizlazi iz nemara i sve druge relevantne okolnosti, među ostalim, prema potrebi, sljedeće:

- (a) značajnost, težinu i trajanje povrede;
- (b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za povredu;
- (c) finansijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe;
- (d) važnost ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka odgovorne fizičke ili pravne osobe, ako ih je moguće utvrditi;
- (e) gubitke koje su zbog povrede imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim finansijskim izvještajima, konsolidiranim finansijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

(f) razinu suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s nadležnim tijelom, ne dovodeći u pitanje potrebu za osiguravanjem povrata dobivene ili gubitaka koje je ta osoba izbjegla;

(g) prijašnje povrede odgovorne fizičke ili pravne osobe.

Članak 34.

Kaznene sankcije

1. Države članice mogu odlučiti da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama ili korektivnim mjerama za povrede koje u njihovu nacionalnom pravu podliježu kaznenim sankcijama.

2. Ako su, prema stavku 1. ovog članka, utvrđile kaznene sankcije za povrede iz članka 32. stavka 1., države članice osiguravaju uspostavu odgovarajućih mjera kako bi nadležna tijela imala sve potrebne ovlasti za suradnju s pravosudnim, državnoodvjetničkim ili kaznenopravnim tijelima unutar svoje nadležnosti radi zaprimanja posebnih informacija povezanih s kaznenim istragama ili kaznenim postupcima pokrenutima zbog povreda iz članka 32. stavka 1. te pružanja takvih informacija drugim nadležnim tijelima kao i ESMA-i, EBA-i i EIOPA-i kako bi i one ispunile svoje obveze u pogledu suradnje u okviru ove Uredbe.

Članak 35.

Dužnosti obavješćivanja

Države članice obavješćuju Komisiju, ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u o pravnim, upravnim i drugim propisima, uključujući sve mjerodavne kaznenopravne odredbe, za provedbu ovog poglavlja do 18. siječnja 2019. Države članice bez nepotrebne odgode obavješćuju Komisiju, ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u o svim njihovim dalnjim izmjenama.

Članak 36.

Suradnja između nadležnih tijela i ESA-a

1. Nadležna tijela iz članka 29. te ESMA, EBA i EIOPA međusobno blisko surađuju i razmjenjuju informacije radi obavljanja svojih zadaća u skladu s člancima od 30. do 34.

2. Nadležna tijela blisko koordiniraju svoj nadzor kako bi utvrđila i uklonila povrede ove Uredbe, izradila i promicala najbolje prakse, olakšala suradnju, poticala dosljednost tumačenja i u slučaju bilo kakvih neslaganja omogućila uzajamnu pravnu procjenu.

3. Osniva se poseban odbor za sekuritizaciju u sklopu zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela u kojem će nadležna tijela blisko koordinirati svoja djelovanja kako bi izvršila svoje zadaće u skladu s člancima od 30. do 34.

4. Ako nadležno tijelo utvrdi povedu jednog ili više zahtjeva iz članaka od 6. do 27. ili ima razloga da to prepostavi, o svojim nalazima dovoljno detaljno obavješćuje nadležno tijelo subjekta ili subjekata za koje se sumnja da su odgovorni za takvu povodu. Dotična nadležna tijela blisko koordiniraju svoj nadzor kako bi osiguravala dosljednost odluka.

5. Osobito ako se povreda iz stavka 4. ovog članka odnosi na netočno ili obmanjujuće obavješćivanje u skladu s člankom 27. stavkom 1., nadležno tijelo koje je utvrđilo povodu o svojim nalazima bez odgađanja obavješćuje nadležno tijelo subjekta koji je određen kao prva osoba za kontakt u skladu s člankom 27. stavkom 1. Nadležno tijelo subjekta koji je određen kao prva osoba za kontakt u skladu s člankom 27. stavkom 1. zatim obavješćuje ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u te slijedi postupak utvrđen u stavku 6. ovog članka.

6. Nakon što zaprili informacije iz stavka 4., nadležno tijelo subjekta za koji se sumnja da je odgovoran za povodu u roku od 15 radnih dana poduzima sve potrebne mjere radi rješavanja utvrđene povrede i obavješćuje druga uključena nadležna tijela, osobito nadležna tijela inicijatora, sponzora i SSPN-a i, ako su poznata, nadležna tijela imatelja sekuritacijskih pozicija. Ako se nadležno tijelo ne slaže s drugim nadležnom tijelom u vezi s postupkom ili sadržajem njihove mjere ili nedjelovanja, obavješćuje sva druga uključena nadležna tijela o svojem neslaganju bez nepotrebne odgode. Ako se to neslaganje ne riješi u roku od tri mjeseca od datuma na koji su sva uključena nadležna tijela obaviještena, predmet se proslijeđuje ESMA-i u skladu s člankom 19. i, prema potrebi, člankom 20. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Razdoblje mirenja iz članka 19. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1095/2010 traje jedan mjesec.

Ako dotična nadležna tijela ne postignu dogovor za vrijeme razdoblja mirenja iz prvog podstavka, ESMA donosi odluku iz članka 19. stavka 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010 u roku od jednog mjeseca. Tijekom postupka navedenog u ovom članku sekuritizacija koja se nalazi na popisu koji održava ESMA na temelju članka 27. ove Uredbe i dalje se u skladu s poglavljem 4. ove Uredbe smatra STS sekuritizacijom i zadržava se na tom popisu.

Ako se dotična nadležna tijela slože da je povreda povezana s neusklađenosti s člankom 18. počinjena u dobroj vjeri, mogu odlučiti dodijeliti inicijatoru, sponzoru i SSPN-u razdoblje od najviše tri mjeseca kako bi uklonili utvrđenu povredu, počevši od dana kada nadležno tijelo obavijesti inicijatora, sponzora i SSPN o povredi. Tijekom tog razdoblja sekuritizacija koja se nalazi na popisu koji održava ESMA u skladu s člankom 27. i dalje se u skladu s poglavljem 4. smatra STS sekuritizacijom i zadržava se na tom popisu.

Ako uključeno nadležno tijelo ili više njih smatraju da povreda nije uklonjena na odgovarajući način u roku utvrđenom u trećem podstavku, primjenjuje se prvi podstavak.

7. Tri godine nakon dana početka primjene ove Uredbe, ESMA provodi istorazinsku ocjenu u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 1095/2010 o provedbi kriterija predviđenih u člancima od 19. do 26. ove Uredbe.

8. ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđivanja općih obveza suradnje i informacija koje se trebaju razmjenjivati u skladu sa stavkom 1. te obveze obavješćivanja u skladu sa stavcima 4. i 5.

ESMA, u bliskoj suradnji s EBA-om i EIOPA-om, Komisiji dostavlja navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se povjerava ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 37.

Objava upravnih sankcija

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojim službenim internetskim stranicama bez nepotrebne odgode objave, kao minimum, svaku odluku o izricanju administrativnih sankcija na koje nije moguće uložiti žalbu i koje se izriču za povrede članaka 6., 7., 9. ili članka 27. stavka 1. nakon što se obavijest o tim odlukama dostavi adresatima kojima su sankcije izrečene.

2. U objavu iz stavka 1. uključene su informacije o vrsti i prirodi povrede, identitetu odgovornih osoba te izrečenim sankcijama.

3. Ako nadležno tijelo na temelju ocjene od slučaja do slučaja smatra da je objava identiteta, u slučaju pravnih osoba, ili identiteta i osobnih podataka, u slučaju fizičkih osoba, nerazmjerna ili smatra da se objavom takvih podataka ugrožava stabilnost finansijskih tržišta ili kaznena istragu u tijeku, ili ako bi objava, u onoj mjeri u kojoj je to moguće utvrditi, dotičnoj osobi prouzročila nerazmjernu štetu, države članice osiguravaju da nadležna tijela poduzmu jedno od sljedećeg:

- (a) odgode objavu odluke o izricanju administrativne sankcije do trenutka kada razlozi za neobjavljanje prestanu postojati;
- (b) objave odluku o izricanju administrativne sankcije anonimno i u skladu s nacionalnim pravom; ili
- (c) uopće ne objave odluku o izricanju administrativne sankcije ako smatraju da mogućnosti iz točaka (a) i (b) nisu dostačne kako bi se osiguralo sljedeće:
 - i. neugrožavanje stabilnosti finansijskih tržišta; ili
 - ii. razmjernost objave takvih odluka u odnosu na mjere koje se smatraju mjerama blaže naravi.

4. U slučaju odluke o objavi sankcije na anonimnoj osnovi, objava relevantnih podataka može se odgoditi. Ako nadležno tijelo objavi odluku o izricanju administrativne sankcije na koju je uložena žalba mjerodavnim pravosudnim tijelima, nadležna tijela bez odgode na svojim službenim internetskim stranicama dodaju tu informaciju i sve naknadne informacije o ishodu te žalbe. Objavljuje se i svaka pravosudna odluka kojom se poništava odluka o izricanju administrativne sankcije.

5. Nadležna tijela osiguravaju da svaka objava iz stavaka 1. do 4. ostane na njihovim službenim internetskim stranicama najmanje pet godina nakon objave. Osobni podaci u objavi pohranjuju se samo na službenim internetskim stranicama nadležnog tijela u trajanju koje je potrebno u skladu s važećim pravilima o zaštiti podataka.

6. Nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o svim izrečenim administrativnim sankcijama, uključujući prema potrebi sve povezane žalbe i njihove ishode.

7. ESMA održava središnju bazu podataka o administrativnim sankcijama o kojima je obaviještena. Ta je baza podataka dostupna samo ESMA-i, EBA-i, EIOPA-i i nadležnim tijelima i ažurira se na osnovi informacija koje nadležna tijela dostavljaju u skladu sa stavkom 6.

POGLAVLJE 6.

IZMJENE

Članak 38.

Izmjena Direktive 2009/65/EZ

Članak 50.a Direktive 2009/65/EZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 50.a

Ako su društva za upravljanje UCITS-ima ili UCITS s internim upravljanjem izložena sekuritizaciji koja više ne ispunjava zahtjeve predviđene Uredbom (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*), ona djeluju, u najboljem interesu ulagatelja u određenom UCITS-u, i, prema potrebi, poduzimaju korektivne mjere.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).”.

Članak 39.

Izmjena Direktive 2009/138/EZ

Direktiva 2009/138/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 135., stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim

„2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301.a ove Direktive kojima se dopunjuje ova Uredba utvrđujući specifikacije u pogledu okolnosti u kojima se, ne dovodeći u pitanje članak 101. stavak 3. ove Direktive, mogu uvesti proporcionalni dodatni kapitalni zahtjevi ako dođe do povrede zahtjeva utvrđenih člancima 5. ili 6. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

3. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u vezi sa stavkom 2. ovog članka, EIOPA, podložno članku 301.b, izrađuje nacrte regulatornih tehničkih standarda za određivanje metodologija za izračun proporcionalnog dodatnog kapitalnog zahtjeva iz tog stavka.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).”.

2. Članak 308.b stavak 11. briše se.

Članak 40.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 1060/2009

Uredba (EZ) br. 1060/2009 mijenja se kako slijedi:

1. U uvodnim izjavama 22., 34., 40. i 41., u članku 8. stavku 4., članku 8.c, članku 10. stavku 3. i članku 39. stavku 4., u Prilogu I. odjeljku A točki 2. petom stavku, Prilogu I. odjeljku B točki 5. i Prilogu I. odjeljku D dijelu II. u naslovu te u točkama 1. i 2., u Prilogu III. dijelu I. točkama 8., 24. i 45. te u Prilogu III. dijelu III. točki 8. izraz „strukturirani finansijski instrument“ u bilo kojem broju i gramatičkom obliku zamjenjuje se izrazom „sekuritizacijski instrument“ u odgovarajućem broju i gramatičkom obliku.
2. U hrvatskoj jezičnoj verziji ova je izmjena obuhvaćena točkom 1.
3. U članku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
„Ovom se Uredbom utvrđuju i obveze izdavatelja i povezanih trećih strana s poslovnim nastanom u Uniji u vezi sa sekuritizacijskim instrumentima.“
4. U članku 3. stavku 1. točka (l) zamjenjuje se sljedećim:
„(l) ‚sekuritizacijski instrument‘ znači finansijski instrument ili druga imovina koja proizlazi iz transakcije ili sheme sekuritizacije iz članka 2. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/2402 (Uredba o sekuritizaciji);“.
5. Članak 8.b briše se.
6. U članku 4. stavku 3. točki (b), članku 5. stavku 6. drugom podstavku točki (b) i članku 25.a briše se upućivanje na članak 8.b.

Članak 41.

Izmjena Direktive 2011/61/EU

Članak 17. Direktive 2011/61/EU zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Ako su UAIF-i izloženi sekuritizaciji koja više ne ispunjava zahtjeve predviđene Uredbom (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*), oni su dužni, u najboljem interesu ulagatelja u određenom AIF-u, djelovati i poduzeti korektivne mјere, ako je to potrebno.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).“

Članak 42.

Izmjene Uredbe (EU) br. 648/2012

Uredba (EU) br. 648/2012 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. dodaju se sljedeće točke:
 - „30. ‚pokrivena obveznica‘ znači obveznica koja ispunjava zahtjeve iz članka 129. Uredbe (EU) br. 575/2013.“
 31. ‚subjekt pokrivenih obveznica‘ znači izdavatelj pokrivenih obveznica ili skupina za pokriće pokrivenih obveznica.“
2. U članku 4. dodaju se sljedeći stavci:
 - „5. Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na ugovore o OTC izvedenicama koje su sklopili subjekti pokrivenih obveznica u vezi s pokrivenom obveznicom ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene u vezi sa sekuritizacijom u smislu Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*), uz sljedeće uvjete:
 - (a) u slučaju sekuritizacijskog subjekta posebne namjene, sekuritizacijski subjekt posebne namjene izdaje samo sekuritizacije koje ispunjavaju zahtjeve iz članka 18. i članka od 19. do 22. ili od 23. do 26. Uredbe (EU) 2017/2402 (Uredba o sekuritizaciji);

(b) ugovor o OTC izvedenicama primjenjuje se samo za zaštitu kamatne stope ili tečajnih neusklađenosti u okviru pokrivenе obveznice ili sekuritizacije; i

(c) aranžmanima u okviru pokrivenе obveznice ili sekuritizacije primjereno se umanjuje kreditni rizik druge ugovorne strane u odnosu na ugovore o OTC izvedenicama koje je subjekt pokrivenе obveznice ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene zaključio u vezi s pokrivenom obveznicom ili sekuritizacijom.

6. Da bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka te uzimajući u obzir potrebu za sprečavanjem regulatorne arbitraže, europska nadzorna tijela izrađuju nacrt regulatornih tehničkih standarda za određivanje kriterija za utvrđivanje aranžmana u okviru pokrivenih obveznica ili sekuritizacija na temelju kojih se primjereno umanjuje kreditni rizik druge ugovorne strane u smislu stavka 5.

Europska nadzorna tijela dostavljaju Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredbe (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 ili (EU) br. 1095/2010.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.)."

3. U članku 11. stavak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„15. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, europska nadzorna tijela izrađuju zajednički nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju:

- (a) postupci za upravljanje rizicima, uključujući razine i vrstu kolaterala i dogovore o odvajanju, koji su potrebni radi usklađenja sa stavkom 3.;
- (b) postupci kojih se druge ugovorne strane i mjerodavna nadležna tijela trebaju pridržavati prilikom primjene izuzeća u skladu sa stavcima od 6. do 10.;
- (c) primjenjivi kriteriji iz stavaka od 5. do 10., uključujući posebno što se treba smatrati praktičnom ili pravnom zaprekom brzom prijenosu kapitala i otpati obveza između drugih ugovornih strana.

Razina i vrsta kolaterala potrebnog za ugovore o OTC izvedenicama koje u vezi s pokrivenom obveznicom zaključe subjekti pokrivenih obveznica ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene u vezi sa sekuritizacijom u smislu ove Uredbe i u skladu s uvjetima iz članka 4. stavka 5. ove Uredbe te zahtjevima određenima u članku 18. te u člancima od 19. do 22. ili člancima od 23. do 26. Uredbe (EU) 2017/2402 (Uredba o sekuritizaciji) utvrđuju se uzimajući u obzir sve prepreke s kojima se suočava pri razmjeni kolaterala u odnosu na postojeće aranžmane o kolateralu u okviru pokrivenе obveznice ili sekuritizacije.

ESA-e dostavljaju Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 18. srpnja 2018.

Ovisno o pravnoj prirodi druge ugovorne strane, delegira se ovlast Komisiji za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredbe (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 ili (EU) br. 1095/2010.”.

Članak 43.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Uredba primjenjuje na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani 1. siječnja 2019. ili nakon tog datuma, podložno stavcima 7. i 8.

2. Za sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani prije 1. siječnja 2019. inicijatori, sponzori i SSPN-i mogu upotrijebiti oznaku „STS” ili „jednostavno, transparentno i standardizirano”, ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te pojmove, samo ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 18. i uvjeti navedeni u stavku 3. ovog članka.

3. Sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani prije 1. siječnja 2019., osim sekuritizacijskih pozicija u vezi s transakcijom ABCP ili programom ABCP, smatraju se „STS” sekuritizacijama, pod uvjetom da:

- (a) u trenutku izdavanja tih vrijednosnih papira ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 20. stavcima od 1. do 5., od 7. do 9. i od 11. do 13. te u članku 21. stavcima 1. i 3.; i

(b) od trenutka obavljanja u skladu s člankom 27. stavkom 1. ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 20. stavcima 6. i 10., članku 21. stavku 2. i stavcima od 4. do 10. te članku 22. stavcima od 1. do 5.;

4. Za potrebe stavka 3. točke (b) primjenjuje se sljedeće:

(a) u članku 22. stavku 2. smatra se da izraz „prije izdavanja“ znači „prije obavljanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.“;

(b) u članku 22. stavku 3. smatra se da izraz „prije određivanja cijene sekuritizacije“ znači „prije obavljanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.“;

(c) u članku 22. stavku 5.:

i. smatra se da izraz „prije određivanja cijene“ u drugoj rečenici znači „prije obavljanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.“;

ii. smatra se da izraz „prije određivanja cijene barem u obliku nacrta ili početnom obliku“ znači „prije obavljanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.“;

iii. ne primjenjuje se zahtjev naveden u četvrtoj rečenici;

iv. kod upućivanja na usklađenost s člankom 7. smatra se da se članak 7. primjenjuje na te sekuritizacije bez obzira na članak 43. stavak 1.

5. Na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani na dan 1. siječnja 2011. ili poslije, ali prije 1. siječnja 2019., i u odnosu na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani prije 1. siječnja 2011. ako su nove odnosne izloženosti dodane ili zamijenjene nakon 31. prosinca 2014., i dalje se primjenjuju zahtjevi u vezi s dubinskom analizom kako su predviđeni u Uredbi (EU) br. 575/2013, Delegiranoj uredbi (EU) 2015/35 odnosno Delegiranoj uredbi (EU) br. 231/2013 u verziji koja se primjenjuje 31. prosinca 2018.

6. Za sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani prije 1. siječnja 2019., kreditne institucije ili investicijska društva kako su definirani u članku 4. stavku 1. točkama 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, društva za osiguranje kako su definirana člankom 13. točkom 1. Direktive 2009/138/EZ, društva za reosiguranje kako su definirana člankom 13. točkom 4. Direktive 2009/138/EZ i upravitelji alternativnih investicijskih fondova (UAIF-i) kako su definirani člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2011/61/EU nastavljaju primjenjivati članak 405. Uredbe (EU) br. 575/2013 i poglavљa I., II. i III. te članak 22. Delegirane uredbe (EU) br. 625/2014, članke 254. i 255. Delegirane uredbe (EU) 2015/35 odnosno članak 51. Delegirane uredbe (EU) br. 231/2013 u verziji koja se primjenjuje na dan 31. prosinca 2018.

7. Do primjene regulatornih tehničkih standarda koje Komisija donosi u skladu s člankom 6. stavkom 7. ove Uredbe inicijatori, sponzori ili izvorni zajmodavac za potrebe obveza iz članka 6. ove Uredbe primjenjuju poglavlje I., II. i III. te članak 22. Delegirane uredbe (EU) br. 625/2014 na sekuritizacije čiji su vrijednosni papiri izdani na dan 1. siječnja 2019. ili poslije.

8. Do primjene regulatornih tehničkih standarda koje Komisija donosi u skladu s člankom 7. stavkom 3. ove Uredbe inicijatori, sponzori i SSPN-i, zbog obveza utvrđenih u članku 7. stavku 1. prvom podstavku točkama (a) i (e) ove Uredbe, stavljaju na raspolaganje informacije iz u priloga od I. do VIII. Delegirane uredbe (EU) 2015/3 u skladu s člankom 7. stavkom 2. ove Uredbe.

9. Za potrebe ovog članka u slučaju sekuritizacija koje ne uključuju izdavanje vrijednosnih papira, upućivanje na „sekuritizacije vrijednosnih papira koji su izdani“ znači „sekuritizacije čije su početne sekuritizacijske pozicije stvorene“, pod uvjetom da se ova Uredba primjenjuje na sve sekuritizacije kojima se uspostavljaju nove sekuritizacijske pozicije na dan 1. siječnja 2019. ili nakon tog datuma.

Članak 44.

Izvješća

Najkasnije 1. siječnja 2021. i svake tri godine nakon toga Zajednički odbor europskih nadzornih tijela objavljuje izvješće o:

(a) provedbi STS zahtjeva iz članaka od 18. do 27.;

- (b) ocjeni mjera koje su poduzela nadležna tijela, značajnih rizika i novih osjetljivosti koje su se mogle pojaviti te mjera koje su sudionici na tržištu poduzeli radi daljnje standardizacije sekuritizacijskih dokumenata;
- (c) funkcioniranju zahtjeva u vezi s dubinskom analizom iz članka 5. i zahtjeva za transparentnost iz članka 7. te razini transparentnosti sekuritizacijskog tržišta u Uniji, među ostalim o tome omogućuju li zahtjevi za transparentnost iz članka 7. dovoljan pregled tržišta nadzornim tijelima da mogu izvršavati svoje mandate;
- (d) zahtjevima iz članka 6., među ostalim njihovo poštovanje od strane sudionika na tržištu te načine zadržavanja rizika u skladu s člankom 6. stavkom 3.

Članak 45.

Sintetske sekuritizacije

1. Do 2. srpnja 2019. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, objavljuje izvješće o izvedivosti posebnog okvira za jednostavne, transparentne i standardizirane sintetske sekuritizacije, ograničene na bilančne sintetske sekuritizacije.

2. Do 2. siječnja 2020. Komisija, na temelju izvješća EBA-e iz stavka 1., Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o uspostavi posebnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sintetsku sekuritizaciju, ograničenu na bilančnu sintetsku sekuritizaciju, prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom.

Članak 46.

Preispitivanje

Do 1. siječnja 2022. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o funkcioniranju ove Uredbe, uz koje, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

U tom se izvješću posebice razmatraju nalazi izvješća iz članka 44. i ocjenjuju:

- (a) učinci ove Uredbe, među ostalim uvođenje oznake STS sekuritizacije, na funkcioniranje tržišta sekuritizacija u Uniji, doprinos sekuritizacija realnom gospodarstvu, a posebice na pristup kreditiranju za mala i srednja poduzeća i ulaganja, te međusobnu povezanost finansijskih ustanova i stabilnost finansijskog sektora;
- (b) razlike u uporabi načina iz članka 6. stavka 3., na temelju podataka dostavljenih u skladu s člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (e) podtočkom iii. Ako se nalazima ustanovi povećanje bonitetnih rizika uzrokovano uporabom načina iz članka 6. stavka 3. točaka (a), (b), (c) i (e), razmatra se odgovarajuća zaštita.
- (c) je li nakon primjene ove Uredbe došlo do nesrazmernog rasta broja transakcija iz članka 7. stavka 2. trećeg podstavka te jesu li sudionici na tržištu strukturirali transakcije tako da zaobiđu obvezu stavljanja na raspolaganje informacija putem sekuritizacijskih repozitorija na temelju članka 7.;
- (d) postoji li potreba za proširenjem zahtjeva za objavljivanjem na temelju članka 7. kako bi se obuhvatile transakcije iz članka 7. stavka 2. trećeg podstavka i pozicije ulagatelja;
- (e) može li se u području STS sekuritizacija uvesti istovjetan režim za inicijatore, sponzore i SSPN-e iz trećih zemalja, uzimajući u obzir međunarodna kretanja u području sekuritizacije, posebno inicijative u vezi s jednostavnim, transparentnim i usporedivim sekuritizacijama;
- (f) provedba zahtjeva iz članka 22. stavka 4. i je li ih potrebno proširiti na sekuritizacije čije odnosne izloženosti nisu stambeni krediti ili krediti za kupnju automobila ili leasing automobila, s ciljem uključivanja okolišnih, društvenih i upravljačkih kriterija;
- (g) primjereno režima provjere treće strane kako je utvrđen u člancima 27. i 28. te potiče li režim izdavanja odobrenja za treće strane iz članka 28. dostačno tržišno natjecanje među trećim stranama te bi li trebalo uvesti promjene nadzornog okvira kako bi se osigurala finansijska stabilnost; i

- (h) postojanje potrebe za dopunom okvira o sekuritizacijama određenog ovom Uredbom uspostavom sustava licenciranih banaka s ograničenom odgovornosti koje bi djelovale kao SSPN-i i imale ekskluzivno pravo kupnje izloženosti od inicijatora te prodavale tražbine osigurane kupljenim izloženostima ulagateljima.

Članak 47.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 16. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 17. siječnja 2018.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 16. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim doneše delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 16. stavka 2. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 48.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourg 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
M. MAASIKAS